

Izposta Veckuldīgas pilskalnu

„Sabiedrībai jāapzinās, ka pilskalns ir vērtība, kas jāargā un jāaglabā. Tāpēc jāiesaistās, nevis vienaldzīgi jānoskatās,” tā par postījumiem Veckuldīgas pilskalnā saka Kuldīgas novada muzeja krājuma un pētniecības nodaļas vadītāja Inna Rozentāle.

Kopā ar Kurzemnieku apskatot vandaju izbrazkātoto Veckuldīgas pilskalnu, novada muzeja pārstāve Inna Rozentāle saka – grūti saprast, kādēļ kādam tā jārikojas: „Kāpēc viens cilvēks muļķīgas izklaides pēc tik vieglprātīgi ir gatavs postīt kultūras mantojumu, kas saglabājies simtiem gadu?”

Apvidus auto iebrauktās rīses Veckuldīgas pilskalna valnī.

12. februārī pašvaldības policija no iedzīvotājas saņēma ziņu, ka pilskalns esot izbrazkāts ar kvadricikliem. Aizbraucot konstatēts, ka tās ir automašīnas pēdas. Visticamāk, vēsturisko objektu izpostījusi apvidus automašīna, kas vairākas reizes braukusi pa valni un riņķojusi pa pļavu, zemi izdangājot un atstājot dziļas rīses. Informācija publicēta feisbukā, aculieciniekus aicinot par pārkāpējjiem ziņot pašvaldības policijas patruļai pa tālr. 28881288 vai attēlus vai video sūtīt lietotnē *WhatsApp*.

„Tā vieta ir nomaļa. Pārgalvju un asu izjūtu meklētāju mums netrūkst,” norāda policijas priekšnieks Kaspars Šabāns. Pilskalns tiek apskatīts regulāri, un tas tiks darīts arī turpmāk. Policisti brauc līdz informācijas stendam, taču līdz pilskalnā iekšā neiet. Reiz stends un barjera aizdedzināti. „Cilvēki piezvana un kaut ko pasaka, bet tas nav apstiprinājies. Vēl jau jāpierāda, vai tas bijis vai ne un kas bijis. Nav tik vienkārši,” atzīst K.Šabāns.

Likuma *Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām* 45. panta 1. daļa nosaka:

Nesen uzliktā ceļa zīme *Braukt aizliegts!* kopā ar norādi par dabas liegumu *Ventas ieleja*.

par transportlīdzekļu pārvietošanos, apstāšanos vai stāvēšanu šādās vietās sods ir brīdinājums vai no 30 līdz 350 eiro. Pērn pašvaldības policija cīnījies ar kvadriciklistiem, kas izbrazkājuši vietu gar Ventu netālu no pilskalna. Arī tur, kur Pārventā reiz atradās estrāde, autovadītāji mēdzot izbrazkā pļavu, no Krasta ielas no-

braucot lejā pie Ventas, kur ir dabas liegums. Daudzi brīdināti, bet viens saņēmis sodu.

(Turpinājumu lasiet 10. lpp.!)

Kristīne Pabērza
Kuldīgas novada muzeja arhīva
un Jēkaba Aleksandra Krūmiņa
foto

Serpānu ģimene un talantīgie bērni dambretisti. Svetlana Serpāne: „Vecāku uzdevums ir nevis būt draugam, bet izaudzināt krietnu cilvēku. Svarīgi, lai viņi izvēlas to profesiju, kas pašiem patīk.”

➔ 7. lpp.

„Mūsu saimniekošanai ir trīs galvenie kritēriji: **ģenētika, labturība un barība,**” saka Turlavas zemnieku saimniecības *Kalna Mikas* īpašnieks Jānis Brantevics.

➔ 6. lpp.

Vai tūrisma objektos turpmāk būs **ieejas maksa?**

➔ 5. lpp.

Transporta problēmas un risinājumi.

➔ 4. lpp.

Demokrātijas akadēmijas dalībnieki Kuldīgā un muzejā meklē objektus, kas simbolizē demokrātiju.

➔ 5. lpp.

➔ 8. lpp.

Kā *Saules ceplī* tapa **svilpaunieki.**

Otrdien, 21. februārī:

- Grāmata par Kuldīgas mūzikas skolu.
- Kāds būs Valsts aizsardzības dienests.
- Atbalsts jaunam uzņēmējam.
- Kas tā tāda – geštalterapija?
- Ja internets mājās niķojas.

REDZĒJUMS

Par prieku

Daiga Bitīniece

Janvāris vēl Jaunā gada sa-
gaidīšanas noskaņās, bet nu
februāris ir nepatīkams – tas
parasti stiepj un velkas, ir vēl
tumšs un drūms, un auksts. Kaut
ātrāk pienāktu marts! Tādu
tekstus dzirdu riņķī apkārt. Tāpat
kā to, ka mūdrāks prāts dienās,
kad spīd saule. Par gaismas
spēku varētu piekrist – ne velti
saulītē var pie D vitamīna tikt, un
mums patīk tumšā laikā mājoklī
vai darba vietā ieslēgt vairāk
lampu un sadegt sveces.

**„Kas cilvēkā ir tas
spēks, kas neļauj ik
uz soļa gausties un
žēloties?”**

Bet gada pirmie (vai jebkuri
citi) mēneši gan paši par sevi
nav ne pie kā vainīgi. Gribētos
domāt, ka tas, kas ar mums
notiek un tajos atgadās, noska-
ņojumu ietekmē daudz vairāk.

Manu dzīves uztveri ja ne
pamainīja, tad noteikti ietekmē-
ja divas tikšanās tieši šajos it
kā drūmajos mēnešos. Nebiju
agrāk aizdomājusies par to, cik
dažāda var būt novecošana un
cik atšķirīgi mēs to paši uztve-
ram, ļaujot līdz ar aktīvās dzīves
sarukšanu izplēnēt priekam.

Man ir divi draugi. Abi vārdā
Uldis. Viens Latviju pameta
12 gadu vecumā, bet nu pēc
dzīves Austrālijā atgriezies
dzimtenē un nupat sagaidīja
93. dzimšanas dienu. Sadrau-
dzējos ar viņu jau kopš pirmās

mūsu tikšanās 1997. gadā Stik-
los 3x3 nometnē, viņš bijis biežs
viesis pie mums Kuldīgā. Bet nu
es braucu pie viņa ar Kuldīgas
gardumiem un biju līdz asa-
rām aizkustināta, redzot sava
mūžam aktīvā, dzīvespriecīgā
drauga pārciesto slimību sekas,
grūtības pārvietoties, toties sa-
kot man tādu vārdu: „Dzīvei
nav nekādas vainas! Ceru vēl
pie dēliem uz Sidneju aizlidot!”

Otram Uldim Ēdolē nupat no-
svinējām 90 gadus. Mundrs un
šiverīgs. Kopā ar mazbērniem
noorganizēja rotaļu visiem vie-
siem, ar katru paguva aprunā-
ties. Katram tādas vecumdienas
piedzīvot! Tādi vārdi atskanēja
vairākkārt, un varu zem tiem
tikai parakstīties. Jo tik pozitīvu
prieka lādiņu izstarot uz citiem
ir dabas dots talants, kaut pats
jubilārs atzinās, ka esot egoists,
jo viņam patīkot prieks, tāpēc
gribot to radīt arī citiem.

Cik daudz atkarīgs no paša
cilvēka dzīves uztveres, dabas
dotas humora izjūtas! Jo prie-
ku tiešām var radīt, priekā var
dalīties, prieks rada enerģiju
un prieks ir lipīgs jebkurā gada
mēnesī! Un ne vienmēr tam ir
tieša saistība ar nodzīvotajiem
gadiem. Kas cilvēkā ir tas spēks,
kas neļauj ik uz soļa gausties un
žēloties (jo ir taču, par ko – ja ne
veselība, tad dzīves dārdzība,
dublaini ceļi, slikti kaimiņi utt.)?
Vai tā ir audzināšana, psihiskā
noturība, raksturs, spēja būt
laipnam, elastīgam pret sevi,
sevis pieņemšana. Vai tā ir
mērķtiecīga veidota attieksme
pret sevi, citiem, dzīvi.

Prieks ir pozitīvas emocijas,
kas saistītas ar kaut ko labu
cilvēka dzīvē. Un to labo vai
nu paši radām, vai saskatām,
atrodam, daudzīnām.

MANUPRĀT

Vai nenormāli ir negodīgi?

„Visiem piena nozarē iesaistī-
tajiem jāklūst godīgiem,” tā lieliem
burtiem rakstīts Lauksaimnieku
statūtsabiedrību asociācijas
paziņojuma virsrakstā. Nezinu
gan, cik milzīgiem jābūt bur-
tiem, lai šo uzsaukumu ne tikai
izlasītu, bet arī izpildītu. Šis jau
nav pirmais kļūdzens. Kā teica
viens mūspuses piena devē-
ju ganāmpulka barotājs, šajā
nozarē jau 30 gadus iet kā pa
amerikāņu kalniņiem: te augšā,
te lejā. Latvijā virsotnes nekad
nav bijušas ar pārējo Eiropu vie-
nā līmenī, toties kritieni ir strauji
un dziļi zemē. Ja tāds kalniņu

princips kaut nedaudz valdītu
tirdzniecībā, tad tik skaļi nebrēktu
un godīgumu nepiesauktu. To arī
asociācija uzsver: nav normāli,
ka piena lopkopjiem par svaig-
pienu maksā pat mazāk nekā
30 centu litrā, kamēr veikalā plauk-
tos litra cena svārstās ap 1,30 –
1,80 eiro. Būšot vēl nenormālāk,
jo prognozes paredz vēl lielāku
kritumu: līdz pat 20–25 centiem
par litru, kamēr veikalnieki naski
turpinās pienu tirgot ar ievēroja-
mu uzcenojumu. Cik lielam jābūt
tam kritienam, lai beidzot kādu
negodīgo sauktu pie tiesas?

Daina Tāfelberga

ČETRI PAR VIENU

Piena lopkopji protestē: viņiem jāstrādā zem pašizmaksas un ar ievērojamiem
zaudējumiem, jo iepirkumā cena strauji kritusies, bet veikalos tā nemazinās.

Kādu paredzat piensaimnieku turpmāko pastāvēšanu?

ZEM TANKA VISA NOZARE

1. Kaspars Melnis, Lauksaimniecības
statūtsabiedrību asociācijas valdes priekš-
sēdis:

– Daļas nozares iznīks. Tas arī viss. Šis būs
valsts lēmums, vai mums piensaimniecība ir
vajadzīga vai arī krīzes dēļ tiks pieļauta iznīcība
un saimniecību noslīkšana parādos. Ir skaidri
saprotams: ja uzņēmums strādā ar dramatiskiem
zaudējumiem, tas ilgi pastāvēt nevar un ir jāver
ciet. Taču šoreiz zem tanka tiek pamesta nevis
viens saimniecība, bet vesela nozare.

Mums kā tās pārstāvjiem, kas gadu desmitus
un jau vairākās paaudzēs strādā piena nozarē, ir
grūti uz notiekošo noskatīties un atbildēt uz pien-

saimnieku jautājumiem, kāda izskatās nākotne.
Ja piepildīsies sliktākais scenārijs ar piena cenas
kritumu līdz 25 centiem litrā un zemāk, diemžēl
neko cerīgu atbildēt nevaram. Un ne velti šāds
jautājums izskan vairākkārt – piensaimnieki
vēlas zaudējumus un parādu riskus mazināt
savlaicīgi, labāk ātrāk ganāmpulkus likvidējot.
Neņemot vērā milzīgo darbu, enerģiju, resursus
un visu savu dzīvi, ko ieguldījuši, zemnieki būs
spiesti šo sāpīgo lēmumu pieņemt. Nozares ap-
draudējums ir ļoti nopietns, un skaidrs, ka cilvēki
negrib iekļūt parādu jūrā un vēlas no apjomīgiem
zaudējumiem izvairīties laikus.

PĒDĒJAS BRĪDIS

2. Jānis Grasbergs, Latvijas Holšteinas
šķirnes lopu audzētāju asociācijas
priekšsēdis:

– Krīze ir briedusi vairākus gadus: no val-
stiska līmeņa nozarei nepieciešamu stratēģisku
dokumentu un plānu neesamības līdz pat veikal-
nieku nelokāmajam un bieži vien pārmērīgajam
uzcenojumam. Veikalu politika nevar būt tikai
tāds privāts bizness, kas ilgtermiņā grauj valsts
pārtikas ražošanas stratēģiskos mērķus. Vairāki
šis ir pēdējais brīdis, lai atklātu kārtis un sa-
biedrībai pateiktu, cik tad kurš no lielās veikala
piena cenas saņem?

TIRGOTĀJUS NEVAR VAINOT

3. Henriks Danusēvičs, Latvijas Tirgotāju
asociācijas valdes priekšsēdis:

– Pārmērīgi tirgotājiem ir pilnīgi nevietā.
Viņi no produkta gala cenas veikala plauktā
saņem vismazāko daļu. Bez tā, kas aiziet zem-
niekiem un pārstrādātājiem, sava daļa nonāk
valstij nodokļos, un tirgotājiem paliek labi ja
15%. Un ar tiem var knapi nosegt izmaksas, lai
preces pārdotu. Protams, ir daži produktu veidi,
kas nav pieprasīti, un tiem ir specifisks uzceno-
jums. Neviens jau neliedz zemniekam braukt
un pašam savu produkciju tirgot par tādu cenu,
kādu vēlas. Tirgū viņš var pienu notirgot par

Jāņem vērā, ka zemnieki jau atkārtoti ir nonā-
kuši stipri zem nulles, kad piens jāpārdod zem
pašizmaksas un lietuvieši to cilvēkiem pat dāvā
bez maksas. Situācijas nelīdzsvarotība ilgākā
periodā norāda uz to, ka vajadzīgas korekcijas
un piensaimniecības redzējums ilgtermiņā Lat-
vijas, Baltijas un Eiropas mērogā. Nepieciešama
godīga tirgus politika, kas paredz, ka visi ķēdes
dalībnieki par padarīto saņem adekvātu samak-
su. Visi posmi ir vienlīdz svarīgi: zemnieks,
pārstrāde un veikali. Bet visbiežāk, arī šoreiz,
zemnieks par savu pienu adekvātu samaksu
nesaņem.

90 centiem litrā, saņemot vairāk, nekā nododot
iepircejam. Tā ir zemnieka paša iniciatīva, un
tirgotāju tāpēc nevar vainot.

Arī mēs esam vairākkārt centušies panākt,
lai valsts šiem produktiem samazina PVN. Tad
piens veikalā būtu lētāks. Vērsīsimies valdībā
vēlreiz, līdz tā beidzot sapratīs, kā cena veidojas
un ka tā nebūt nav pārmērīgi uzskrūvēta. Tāpat
jāsaprot, kāpēc tad latviešu zemnieki nespēj
izturēt konkurenci ar lietuviešiem un igauņiem.
Ja piena ražošana nedod peļņu, var pāriet uz
gaļas lopu vai graudu audzēšanu vai citu nozari.

PIEPRASA VALDĪBAI PLĀNU

4. Dace Kārklīņa, Zaļo un Zemnieku sa-
vienības (ZZS) preses sekretāre:

– Mūsu frakcijas Saeimas deputāti aicina
Zemkopības ministriju nekavējoties rīkoties,
lai piena nozari glābtu. Ir iesniegts pieprasījums
zemkopības ministram Didzim Šmitam, jo
piena ražotāji paziņojuši par gatavību plašiem
protestiem, ja martā cena pietuvosies kritiska-
jam līmenim – 25 centiem par litru. Lai valdība
sadzirdētu, zemnieki gatavojas boikotēt veika-
lus, izliet piena cisternas pie valdības nama un
tamlīdzīgi. Lauksaimnieki izrādījuši izpratni,
ka krīze nozarē nav valdības lēmumu izraisīta,
vienlaikus lūdzot izpildvaras atbalstu to pār-
varēt, lai saglabātu ganāmpulkus. Palīdzību
nesaņemot, nozares pastāvēšana ir neatgrieze-
niski apdraudēta, jo ganāmpulku atjaunošana
prasītu daudz lielākus ieguldījumus. Tiek lēsts,
ka piena nozares glābšanai nepieciešami līdz
16 miljoniem eiro mēnesī.

Diemžēl zemkopības ministra nostāja vēl
nedod cerības. Didzis Šmits teicis, ka tad, kad
cena bija augstāka, lauksaimniekiem vajadzēja
veidot uzkrājumu. Neesot iespējams lūgt valdī-
bai ārkārtas finansējumu, jo tas varot negatīvi
ietekmēt lauksaimnieku konkurētspēju.

ZZS Saeimas deputāti aicina skaidrot, vai ir
konkrēts rīcības plāns, kā valsts varētu piena
nozari atbalstīt, tai skaitā izmaksāt kompensā-
cijas vai subsīdijas, lai krīzi pārļautu. Citādi
zemnieki būs spiesti darbu beigt un savas govīs
pārdot vai izkaut. Latvijā ir vairāk nekā 10 000
pienu ražojošu saimniecību. Aicinām arī atklāti
atbildēt, vai vienas nozares sašaurināšana vai
pat likvidēšana ir Latvijas tautsaimniecības
interesēs. Kas varētu aizstāt to, lai saimniecisko
aktivitāti un darbavietas noturētu, vienlaikus
saglabājot Latvijas iespēju sevi nodrošināt ar
pārtiku?

Daina Tāfelberga

MUMS RAKSTA

Paldies par Kurzemnieka kalendāru!

Lai Jums un visam avīžnieku baram laimīgs trusīšu gads, lai dīzeldegvielas nepietrūkst, lai pāri visam ikdienas skrējienam turas veselība! Paldies par kalendāru! Tas katru dienu grezno manas vecās istabas sienu, un tas man atkal bija īsts mazs brīnums. Lielāko avīžu un

žurnālu redakcijas vēlas, lai sūtām pusgadam, gadam, kā arī ir citi norādījumi... Šobrīd, Daigas kundzīte, ir tā, ka gribēšana ir, bet varēšana bremzē... Paldies Jums par visu, lasu un priecājos, ka spēju uzzināt par Kuldīgu, novadu, pagastiem, arī mazo blēžu nodarījumiem un

brīnišķīgajiem cilvēkiem!

Kuldīga – mana jaunības pilsēta ar mīlām un smagām atmiņām. Rakstīšu Jums, jo atmiņas nevar pazust. Labu veiksmi!

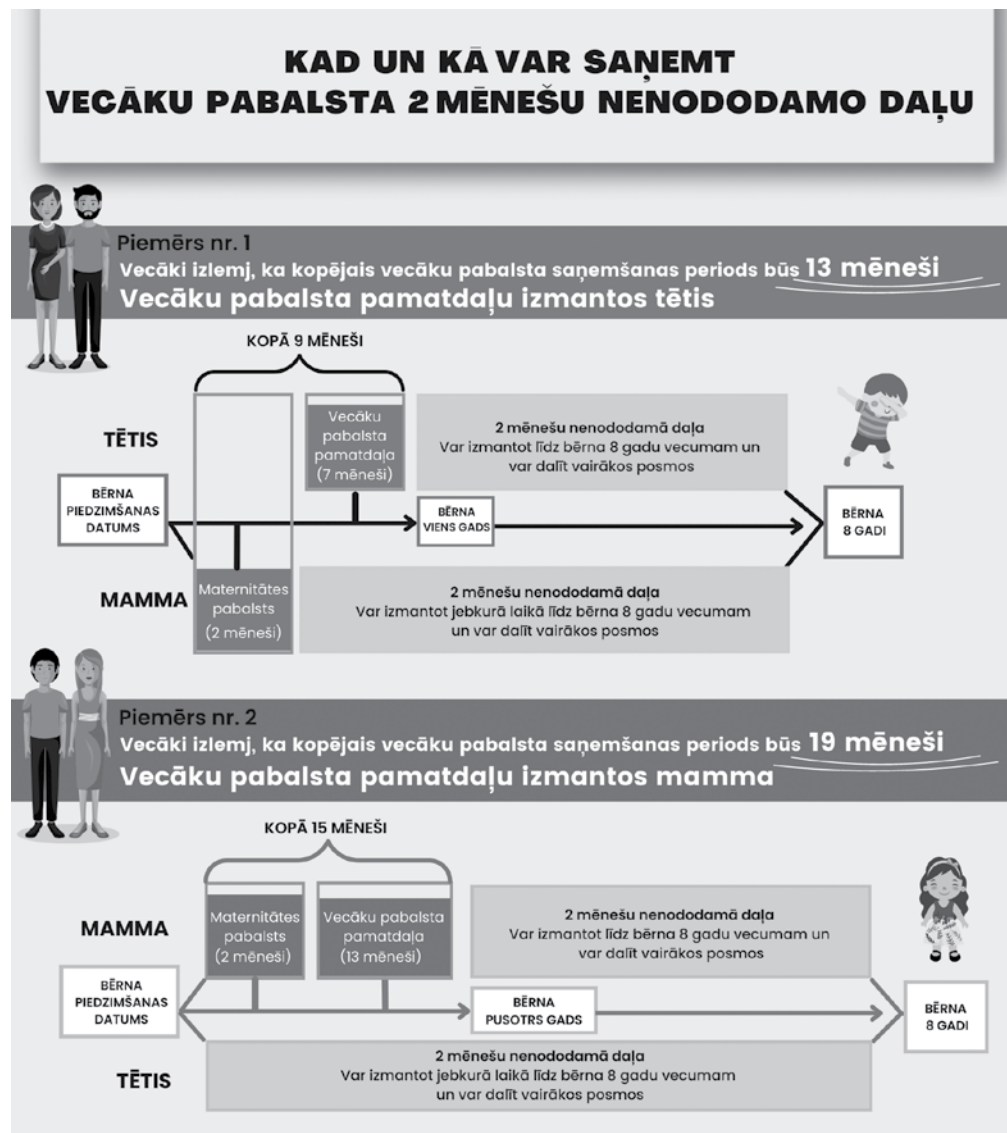
Ar patiesu cieņu –
Lilija Ločmane-Štālberga
Dienvidkurzemes novadā

LASĪTĀJS VAICĀ

● Kādas ir izmaiņas vecāku pabalsta piešķiršanā?

● Kad un kā vecāku pabalstu var saņemt tēvs?

● Vai to var izmantot kopā ar bērna māti?

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA) informē, ka vecākiem, kuru bērni dzimuši šīgada 1. janvārī vai vēlāk, pabalsta piešķiršanas un izmaksas nosacījumi mainījušies. Kopējais saņemšanas laiks tiek noteikts mēnešos, kurus skaita no bērna dzimšanas dienas. To veido pabalsta pamatdaļa un nenododamās daļas, kas pienākas katram no vecākiem.

Kā kopējo periodu vecāki var izvēlēties 13 vai 19 mēnešus. Izvēloties īsāko laiku, vienam no vecākiem līdz mazuļa gada vecumam pienākas deviņu mēnešu pamatdaļa. Garākajā periodā tiek piešķirti 15 mēneši, kas jāizmanto līdz bērna pusotra gada vecumam. VSAA norāda, ka pamatdaļā jau ierēķināts maternitātes pabalsts. Gan vienā, gan otrā pabalsta kopējā periodā kā tēvs, tā māte līdz bērna astoņu gadu vecumam var izmantot divu mēnešu nenododamo daļu. To var dalīt vairākos posmos, no kuriem īsākais laiks ir viena nepārtraukta kalendārā nedēļa. Tas, kurš saņem

pabalsta pamatdaļu, nenododamo daļu var izmantot uzreiz pēc pamatdaļas saņemšanas jebkurā laikā līdz bērna astoņu gadu vecumam. Tas pieaugušais, kurš pamatdaļu nesaņem, nenododamo var saņemt jebkurā laikā no bērna dzimšanas brīža līdz astoņiem gadiem, kā arī laikā, kad otrs pieaugušais saņem maternitātes pabalstu, vecāku pabalsta pamatdaļu vai nenododamo daļu.

Divu mēnešu nenododamā daļa pienākas katram. Savējo nav iespējams atdot otram. Abas divu mēnešu nenododamās daļas tikai tad var izmantot viens, ja bērnam nav atzīta vai noteikta paternitāte, ja otrs no vecākiem ir miris vai tam atņemtas vai pārtrauktas aizgādības tiesības. Tas iespējams tad, ja divu mēnešu nenododamā daļa jau nav piešķirta un izmaksāta citam.

Atkarībā no vecāku izvēlēta perioda mainās arī pabalsts. 13 mēnešos tie būs 60% no pieprasītāja vidējās iemaksu algas, bet 19 mēnešos – 43,75%. Neatrodies bērna kopšanas atvaļinājumā un turpinot

strādāt, var saņemt vecāku pabalsta pamatdaļu – 50% no piešķirtā. Nenododamā daļa pienākas, atrodoties bērna kopšanas atvaļinājumā. Tos nepiešķir arī pašnodarbinātajiem, ja tie tobrīd gūst ienākumus.

Maternitātes un vecāku pabalstu par to pašu bērnu vienlaikus saņemt nevar. Ja bērna mātei piešķirts maternitātes pabalsts, vecāku pabalsta pamatdaļu viens no vecākiem varēs saņemt ar nākamo dienu pēc maternitātes pabalsta beigu datuma. Maternitātes pabalsts ir 80% no mātes vidējās iemaksu algas.

Lai iegūtu tiesības saņemt vecāku pabalstu, jābūt sociāli apdrošinātam, proti, darba ņēmējam vai pašnodarbinātajam. Atkarībā no kopējā izvēlēta perioda sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām jābūt maksātām vismaz trīs mēnešus pēdējo sešu mēnešu laikā vai vismaz sešus mēnešus pēdējo 24 mēnešu laikā.

Kristīne Pabērza
VSAA infografika

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai sekojat līdzī saviem izdevumiem?

Kas ir jūsu pamatvajadzības? Vai naudu arī kur ieguldāt?

Zane Lukševica, ventspilniece bērna kopšanas atvaļinājumā:

– Protams! Salīdzinot pārtikas cenas vairākos veikalos. Piena produktus pērkam *Mego*, augļus un dārzeņus – veikalā *Maxima*, apģērbu meklējam Kuldīgā, jo šeit izvēle ir citādāka nekā pie mums. Ventspilī ir vairāk

sportiska stila apģērbu, taču pie jums tie ir interesanti. Pamatvajadzības man ir gaļa un dārzeņi. Naudu ieguldām nākotnē, bērnos – izglītībai. Tas ir svarīgi: jo vairāk naudas vēltisi bērnu izglītībai, jo labāku darbu viņi varēs iegūt un pēcāk palīdzēt arī vecākiem.

Daniela Medne un Agnese Braunfelde, Kuldīgas Centra vidusskolas 9. klases skolnieces:

– Vasarā kaut kur piepelnāmies. Skolas laikā kabatas naudu iedod vecāki.

Lai nepārtērētos, jāzina, cik daudz ēdiena dienā vajag, lai būtu paēdis. Tad var aprēķināt pārtikas budžetu dienai un mēnesim, kaut ko arī ietaupot. Ja gribētu ļoti ietaupīt, tad mēnesi no vietas varētu pārtikt no roļtoniem. Naudu krājam jaunām drēbēm un vasaras izbraucieniem ar draugiem.

Alens Kļavlapa, Kuldīgas Centra vidusskolas 10. klases audzēknis:

– Dienā iztērēju tikai kādus divus eiro – ar to man pietiek. Kabatas naudu sev nopelnīju vasarā. To tērēju vēl joprojām. Ik pa laikam veidoju arī iekrājumus, šobrīd – jaunām mēbelēm. Par savu naudu esmu jau nopircis

sev jaunu darba galdu mācībām. Ja gribētu ietaupīt uz pārtikas rēķina, dienā varētu pārtikt no mīklas izstrādājumiem: cīsiņiem mīklā, picām.

Jānis Ozoliņš un Anita Edijeva, ventspilnieki:

– Protams! Kurš gan šajos laikos neseko līdzī savām finansēm? Domāju, ka arī miljonāri to dara. Ja gribam ēst ekoloģisku produkciju, tad

ietaupīt nevar. Pamatvajadzībās ietilpst pārtika, degviela un komunālie rēķini. Mums ir šķeldas centrālā apkure, un izmaksas nav tik trakas kā citiem. Rēķins ziemas mēnesī iznāk ap 60 eiro. Uz Kuldīgu esam atbraukuši atpūsties – arī atpūta ir viena no mūsu pamatvajadzībām. Vislabākā vieta, kur to darīt, ir pie jums Kuldīgā. Ventspilī nav tik forši. Mīlākās vietas ir Ventas rumba un kafējnīca *Marmelāde*.

Kristīne Cibuka, pirmsskolas skolotāja:

– Jā, budžetam sekoju līdzī. Pamatvajadzībās ietilpst gan pārtika, gan degviela. No pārtikas tas būtu piens, maize, kartupeļi, rīsi, dārzeņi. Degviela mēnesī aiziet ap 60 eiro, pārvietojoties vien Kuldīgas robežās no darba līdz mājām. Taču, ja labi gribētu, varētu visur, kur vajag, nokļūt arī kājām.

Jovita un Oskars Zepi, liepājnieki:

– Jā! Nevarētu iztikt bez piena produktiem – tos patērējam ļoti daudz, vēl arī graudaugus: miežus, kviešus. Arī degvielas izdevumi ir aktuāli. Ziemā braucam mazāk,

taču ekskursijas pa Latviju ir diezgan bieži, un vienā aiziet aptuveni 80 eiro. Naudu ieguldām trešajā pensiju līmenī, arī katram bērnam ir atvērts uzkrājuma konts izglītībai nākotnē.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Kuldīgā uzņem korejiešu filmu

Šodien, 23. un 24. februārī Kuldīgā tiek uzņemta spēlfilma *Harbin* par Korejas vēstures lielāko varoni un neatkarības cīnītāju.

Latvijas producentu kompānija *Film Angels Studio* to dara kopā ar Dienvidkorejas filmu studiju *Hive Media Corp* un Francijas uzņēmumu *Keystone Films*. Latvijas studijas vadītājs Ivo Ceplevičs pastāstīja, ka Kuldīga izvēlēta vēsturiskās faktūras un senlaicīgo ēku dēļ, jo tās atbilst filmā atainotajam laikmetam – 19. gadsimta beigām: „Pie jums uzņemtas ļoti daudzas vēsturiskas filmas.”

Šī stāsta par Korejas neatkarības cīnītāju Hanu Džunganu (*An Jung-Geun*), kurš kopā ar pretošanās grupu cīnījās pret Japānas impērijas militārajiem spēkiem. Riskējot ar dzīvību, viņš nonāvēja Japānas slepenās padomes prezidentu Ito Hirobumi. Par filmēšanas vietām izvēlēta Rīga, Cesvaine, Reņģe, Stende, Liepāja un Kuldīga, lai uzņemtu 1909. gada notikumus Vladivostokā (Krievijā) un Harbinā (Ķīnā). *Keystone Films* producenti Paskāls Sīgels uzskata: „Vietu autentiskums, iespēja organizēt filmēšanu saprātīgā termiņā un par samērīgām izmaksām, filmēšanas grupas profesionālais līmenis – tā ir perfekta izvēle.” Dienvidkorejas studijas *Hive Media Corp* filmas guvušas lielus panākumus visā pasaulē. Režisors Umino (*Woo Min-ho*) ieguvis neskaitāmas balvas kā labākais savā valstī, bet operators Hungs Kjanpjo (*Hong Kyung-pyo*) pasaulē pazīstams ar vairākus Oskarus ieguvušo filmu *Parazīts*.

No Latvijas servisu nodrošina *Film Angels Studio*, kas kopš 2002. gada producē filmas, TV reklāmas un mūzikas video. Sadarbība izveidojusies arī ar Japānu un Honkongu. Kā skaidro I. Ceplevičs: „Esam gandarīti par Āzijas filmu producentu uzticību. Trīs gadu laikā šis ir otrais Dienvidkorejas projekts.”

Līdzās vairāk nekā 100 Korejas filmu industrijas pārstāvjiem darbosies arī Latvijas kino profesionāļi: producenti Jānis Kalējs, izpildproducente Katrīne Zeile, mākslinieks Juris Žukovskis, kostīmu māksliniece Katrīna Liepa, grima māksliniece Aija Beata Rjabovska, režisora asistente Katrīna Tomašicka, gaismas meistars Juris Zemītis un citi. Filmēšanā piedalīsies latviešu aktieri Guna Zariņa, Lauris Subatnieks, Arnolds Osis, Aleksandrs Malikovs un 400 masu skatu dalībnieki. Projektu atbalsta Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra saskaņā ar 2022. gada valsts līdzfinansējumu ārvalstu filmu uzņemšanai Latvijā.

Kristīne Pabērza

FILMĒŠANAS DĒĻ TIKS SLĒGTA TRANSPORTA SATIKSME

- Šodien līdz 23.00 satiksmei slēgta Krasta iela no Stendes līdz Ventas ielai un Mērnīku iela no Krasta līdz Apšu ielai. Autostāvvietas šajā posmā slēgtas.
- Šodien līdz 23.00 aizliegta transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana Stendes ielā nepāra ēku ielas pusē no Krasta ielas līdz ēkai Stendes ielā 23. Slēgta satiksme stāvlaukumā pie kafējnīcas *Riverside*.
- Šodien no 10.00 līdz 18.00 satiksmei slēgts ķieģeļu tilts no Vidus un Stendes ielas krustojuma līdz Baznīcas un Kalna ielas krustojumam. Tiks nodrošināta operatīvā transporta pārvietošanās, kā arī Stendes ielas iedzīvotāju piekļuve īpašumiem.
- Šodien no 10.00 līdz 18.00 periodiski līdz 15 minūtēm ierobežota gājēju un velosipēdu kustība uz ķieģeļu tilta. Periodiski līdz divām minūtēm ierobežota autotransporta, gājēju un velosipēdu kustība Kalna ielā no tiesas ēkas līdz Baznīcas ielai, no Baznīcas ielas 32 līdz Kalna ielai, pastaigu takās pie Baznīcas ielas un upmalā pie Ventas.
- No 23. februāra 17.00 līdz 24. februāra 23.00 Krasta ielā no Stendes ielas līdz Ventas ielai un Mērnīku ielā no Krasta līdz Apšu ielai.
- No 23. februāra 20.00 līdz 24. februāra 23.00 stāvlaukumā pie kafējnīcas *Riverside*.
- 24. februārī no 5.00 līdz 18.00 Stendes ielā no Vidus līdz Krasta ielai un Baznīcas ielā no Krasta līdz Pils ielai (tai skaitā ķieģeļu tilts).

PERIODISKI BŪS IEROBEŽOTA TRANSPORTA UN GĀJĒJU KUSTĪBA

- 24. februārī no 12.00 līdz 15.00 vai no 15.00 līdz 18.00 Kalna ielā no tiesas līdz Baznīcas ielai un Baznīcas ielā no stāvlaukuma pie Alekšupītes ūdenskrituma.

PERIODISKI BŪS IEROBEŽOTA GĀJĒJU KUSTĪBA

- 24. februārī no 5.00 līdz 18.00 Pārventas parkā un uz ķieģeļu tilta.
- 24. februārī no 12.00 līdz 15.00 vai no 15.00 līdz 18.00 pastaigu takā un zonā no Upes un Baznīcas ielas krustojuma līdz Alekšupītei (tai skaitā Ventas krastmalā).

POLICIJAS ZĪNAS

Dzērājs grib komandēt operatīvos dienestus

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršnova.

No 9. līdz 16. februārim Ziemeļkurzemes iecirknī par notikumiem Kuldīgas novadā sākti trīs administratīvie procesi un viens kriminālprocess.

10. februārī ap astoņiem rītā saņemta ziņa, ka Skrudandas pagastā Embūtes ceļā avārijusi automašīna *Ford Focus*. Vadītāja nav izvēlējusies laika apstākļiem atbilstošu ātrumu, auto noslīdējis no ceļa un apgāzies. Cietusi pati vadītāja, kas nogādāta medicīnas iestādē. Sākts administratīvais process.

11. februārī ap 14.30 policijai zvanīts, ka kādās mājās Pelču pagastā domstarpības izcēlušas starp iereibušiem cilvēkiem. Ierodoties konstatēts, ka strīds beidzies un likumsargu palīdzība nav vajadzīga.

Ap 23.00 tajā pašā pagastā saņemts pieteikums, ka cilvēks apkārtnē apmaldījies. Meklēšanā iesaistījās divas Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta brigādes, neatliekamā medicīniskā palīdzība un Valsts policijas ekipāža. Vīrietis atrasts netālu – viņš bija acīmredzamā reibumā un uzstāja, ka operatīvo dienestu pienākums ir aizvest viņu mājās. Tieši šī iemesla dēļ pats glābējus izsaucis. Vīrietis bija viens no iereibušo kompānijas, kuras dēļ policisti uz Pelčiem izsaukti jau dienā. Pret viņu sākts administratīvais process par nepamatotu izsaukumu.

11. februārī 13.20 Rendā policija aizturēja automašīnas *Ford* vadītāju, kurš pie stūres sēdies ar 1,53 promilēm, sākts kriminālprocess. 13. februārī ap 14.30 Alsungā, Skolas ielā, vīrietis ar velosipēdu brauca 2,38 promiļu reibumā. Sākts administratīvais process.

Pierakstījusi Daina Tafelberga

NO MEDIĶU IKDIENAS

Bērns iecērt kājā, draudzene sit, citi lauž kaulus un sasitas

Par notikumiem stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītājas pienākumu izpildītāja Anita Sirenko.

9. februāris. Vairāki guvuši traumas: ir sastiepti muskuļi, sasisti ceļi, pamežģīta potīte, viens applaucējies ar karstu ūdeni. Bērniem ir vemšana, caureja, paaugstināta temperatūra. Naktī atvests vīrietis ar brūci galvā – draudzene ar pudeli iesitusi pa galvu.

10. februāris. Stacionēti trīs bērni ar akūtu vīrusu infekciju un gremošanas trakta problēmām. Kāda sieviete cietusi avārijā, pēc izmeklējumiem ar ārstu apskates viņa palaista mājās. Vairāki guvuši traumas: ir sasisti pirksti un potīte, vaļēja brūce pirkstā, vienam pacientam izvilka skabarga, kas iedūrusies zem naga.

11. februāris. Kāda sieviete kritusi uz slidena ceļa un salauzusi apakšdelmu. Cits pacients alkohola reibumā nokritis pa trepēm un izmežģījis plecu.

12. februāris. Atkal vairāki cilvēki guvuši traumas – tās ir sasita potīte, elkonis, plecs. Palīdzība sniegta septiņus gadus vecam bērnam, kurš ar cirvi sev iecirtis kājā virs ceļa. Brūce sašūta, bērns palaists mājās. Bērnu nodaļā ievietots piecus mēnešus vecs mazulis ar bronhītu, vēl arī citi bērni ar vīrusu infekciju.

13. februāris. Daudz darba. Kāds cilvēks pieprasa stacionāru, bet mediķi tajā brīdī ir aizņemti, sniedzot palīdzību citiem, un ir jāgaida, bet, savu kārtu nesagaidot, viņš nodaļu pamet. Vairākiem pacientiem problēmas ar vēderu.

14. februāris. No rīta ierodas jauniete, kurai ir sāpes vēdera labajā pusē. Diviem vīriešiem galvas trauma, kas gūta reibumā. Viens ir agresīvs, neļauj neko darīt, no ārstēšanas atsakās. Pašvaldības policisti palīdz vīrietim nogādāt mājās. Cits pacients kunga dūšā sasitis ribas. Vairākiem ir pneimoniya, sāpes vēderā, elpceļu problēmas. Kāds vīrietis ievēris pirkstu automašīnas durvīs. Naktī palīdzība sniegta bērnam ar sāpošu ausi.

15. februāris. Ir pacienti ar sirds problēmām, pneimoniya, sāpēm vēderā. Arī bērniem sāp vēders, vairākiem problēmas ar elpceļiem. Ir vairākas traumas: laužas ribas, apakšstilba un potītes sasitums.

Pierakstījusi Inta Jansone

Atbalsts sociālās jomas biedrībām

Šogad 14 tūkstoši eiro tiks biedrībām, kas sniedz sociālo palīdzību.

Tā deputāti nolēma Kuldīgas novada domes sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejā. Konkursā saņemti pieteikumi no 18 biedrībām aptuveni par 32 000 eiro. Maksimālā summa vienai ir 1200 eiro.

Vairāk ierobežojumu nevajag

Kuldīgā, Kaļķu ielā, nav lietderīgi vēl vairāk ierobežot auto stāvēšanu, kā arī ierīkot papildu zīmes, lai pār Ventas seno ķieģeļu tiltu nebrauktu kravas automobiļi, – tā lēmusi novada domes transporta komisija.

Tā kā pilsētā, īpaši centrā, ir ļoti maz stāvvietu un dažkārt tās vēl samazinās būvdarbu dēļ, netika atbalstīts lūgums ierobežot stāvēšanu tajā Kaļķu ielas posmā, kur līdz šim tā ir atļauta. Tā ir vienvirziena iela, kuras sākumā jau ir ceļa zīme *Apstāties aizliegts!*, bet no 1. līdz 3. namam 30 metru posmā automašīnu novietošanu ierobežo zīme *Stāvēt aizliegts!* (atļauts transportlīdzekļu apturēt uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja to vajag pasažieru iekāpšanai vai izkāpšanai, kravas

Deputāti bija lūgti pilnībā atbalstīt četras biedrības, kuras ir aktīvas un kurām ir daudz biedru. Tās ir Kuldīgas senioru skola, Latvijas Nedzirdīgo savienības Kuldīgas nodaļa, Kuldīgas invalīdu biedrība un pensionāru apvienība *Rumbiņa*. Divas – invalīdu biedrība *Tu vari*

iekraušanai vai izkraušanai). Ielas platums ir vismaz trīs metri, un tur var automašīnas novietot ielas atļautajos posmos.

Komisija sprieda, ka apbūve ir tuvu ielai un ietve – šaura, turklāt pie īpašuma Kaļķu ielā 6 ilgstoši stāv būvniecības žogs, kas gājējiem paredzēto telpu sašaurina. Ja būvdarbi nenotiek, vajag ietvi no šķēršļiem atbrīvot. Savukārt ziemā tur paiet grūti, jo brauktuves sānos var izveidoties sniega valnis. Pašvaldības policija regulāri izraksta brīdinājumus par automašīnu novietošanu aizlieguma zonā. Par jauniem ierobežojumiem komisija nelēma, tomēr transporta speciālisti situāciju apskatīs, informēs būvvaldi un aicinās Kaļķu ielas 6. nama īpašnieku novākt žogu, kas apgrūrina satiksmi.

un politiski represēto biedrība – prasījušas atbalstīt ar tūkstoti eiro. „Biedrības lūgušas finansējumu gan konkrētiem pasākumiem, gan savai darbībai,” deputātiem sacīja Kuldīgas novada sociālā dienesta direktore Sarmīte Segliņa.

Inta Jansone

Komisija saņēmusi iesniegumu no kāda kuldīdznieka, kurš vērs uzmanību uz to, ka pirms Ventas tilta, braucot no Kalna ielas, vajadzētu masu ierobežojošu ceļa zīmi, jo senais ķieģeļu tilts tiek bojāts. Taču pilsētā jau ir zīmes *Kravas automobiļiem braukt aizliegts*, un tās nodrošina to, ka tādiem, kuru masa ir lielāka par 3,5 tonnām, nav atļauts braukt arī no Kalna ielas puses. Tilts atjaunots 2008. gadā, un, ja auto, kas smagāks par 3,5 tonnām, tiltu tomēr šķērso, tas netiek bojāts. Var gadīties, ka kāds smagāks automobilis tur brauc likumīgi, jo aizlieguma zīme neattiecas uz tiem, kas nogādā vai brauc saņemt kravu, un uz speciālo transportu (piemēram, autoceltņiem), kas šajā zonā strādā.

Daina Tafelberga

Vai tūrisma objektos vajag ieejas maksu?

Uzņēmējdarbības atbalsta komisija piekritusi pašvaldības tūrisma objektos ieviest ieejas maksu, jo tas atvieglotu budžetu. Tomēr vispirms situācija kārtīgi jāizpēta.

Kuldīgas novada tūrisma attīstības centra vadītāja Jana Bergmane skaidroja, ka naudu varētu izlietot, lai objektus apsaimniekotu un popularizētu, nodrošinātu labus pakalpojumus: „Izmaksas un nolietojums katru gadu palielinās.” Pagājušajā gadā par ieeju Alsungas pilī un Amatu mājā iekasēti aptuveni 6000 eiro, kas tiks ieguldīti šajos objektos. Arī Jelgavā, Bauskā un Cēsīs daudzās vietās ieejas maksas esot. Nozarē izskanējis viedoklis, ka arī lielā daļā dabas objektu maksa tomēr būtu jāprasa vietas uzturēšanai.

Pašvaldības tūrisma objektu novadā nav daudz, un lielāko daļu var apmeklēt bez maksas. Tomēr ieejas maksas palīdzētu iegūt naudu, ko tajos ieguldīt.

IEGŪTO VARĒTU IEGULDĪT

Novada muzejā Pils ielā bez maksas apmeklējums ieviests 2018. gadā, līdz tam bijis jāmaksā 1,50 eiro. Muzeja vadītājs Eduards Dambergs komisiju informēja, ka tolaik ar vadību par to plaši diskutēts. „Nomainījās aprēķina princips, un tas nozīmēja, ka maksai jābūt virs pieciem eiro. Toreiz šķita: ja uzliksim tādu, apmeklējums pamatīgi kritīsies. Cilvēki norēķinājās skaidrā naudā, un mums joprojām nav kuru termināļa.” Bijis arī grūti prognozēt, vai ieņēmumi palielināsies, tāpēc nolemts maksu atcelt, nevis paaugstināt. Muzejs piedāvā arī maksas pakalpojumus, piemēram,

telpu nomu un tematiskus pasākumus. Apmeklētāji var iegādāties suvenīrus par pašizmaksu. Tiem nav uzcenojuma, jo tā veikts pašvaldības noteikumos. 2017. gadā kopējie ieņēmumi bijuši 6000 eiro, no kuriem 2700 eiro iekasēti par biļetēm. „Mums kā pašvaldības struktūrvienībai nevar būt runas par peļņu. Iestādei ir mazāk iespēju, nekā bija tad, kad juridiskā forma bija aģentūra,” skaidroja E.Dambergs.

SATURS JĀATJAUNO

Domes priekšsēde Inese Astaševska, tiekoties ar muzeja darbiniekiem, dzirdējusi pateicību, ka apmeklētājiem tas ir bez maksas, jo cilvēki to patiešām novērtē. E.Dambergs norādīja, ka par ieejas maksu muzejos diskutē ne tikai Latvijā, bet arī visā pasaulē. Paši neesot pilnībā pret maksas ieviešanu, bet svarīgs pamatots aprēķins un sistēma, kā norēķini darbosies: „Lai prasītu maksu, jābūt atbilstošam piedāvājumam. Saturs jāatjauno, bet tas prasa investīcijas. Pamatīgi jāizvērtē.”

ATVIEGLS BUDŽETU

Uzņēmēja Baiba Mikāla norādīja, ka savā laikā ēkā ieguldīta ļoti liela nauda, tāpēc nepieciešama muzeja līdzdarbība: „Ja nemaldos, remonts izmaksāja ap 2,8 miljoniem. Viss bija autentisks un dārgs. Jādoma arī iestāžu vadītājiem. Ja ieguldām šādu nodokļu maksātāju naudu, jābūt tādi

attieksmei, ka arī paši kaut ko gribam, lai nav tā, ka viss nāk tikai no pašvaldības.”

Sēdē tika spriests, ka vajadzētu uzlikt simbolisku maksu, taču jāpārēta, vai ienākumi vispār spētu kādus muzeja izdevumus segt. „Ja grib, var atrast ceļu, kā to darīt. Nav no biļetēm jāsavāc 100% izdevumi. Var nosegt daļu – 20 vai 30%. Katra nauda budžetu atvieglos,” teica uzņēmējs Kaspars Bergmanis, kurš uzskata, ka muzejs droši varētu prasīt 1,50 vai divus eiro.

VAR LIKT – CILVĒKI IES

E.Dambergs pievērsa uzmanību tam, ka pandēmijas laikā apmeklējums ļoti krities un tiek strādāts pie tā, lai cilvēkus ieinteresētu. Pērn to bijuši 15 000. B.Mikāla par muzeju dzirdējusi labas atsauksmes un norāda, ka tas ir ļoti skaists, ar tematiskiem pasākumiem un zinošiem darbiniekiem. Muzeja ēkā Dzirnauvu ielā 5 tiek veidota atvērtā krājuma ekspozīcija. To gribēs apskatīt gan vietējie, gan pilsētas viesi. Komisija sprieda, ka tai arī varētu noteikt ieejas maksu, jo pieprasījums būs. Bangertu villā maksu varētu ieviest bez steigas. I.Astaševska piebilda, ka cilvēki varētu nesaprast, kādēļ pēc tam, kad maksas noņemta, par apmeklējumu atkal būtu jāmaksā. Sēdē ierosināts veidot komplekso biļeti, kas būtu lētāka un mudinātu apmeklēt vairākus objektus.

Kristīne Pabērza

Gaidāms pasaules aršanas čempionāts

Šoruden Padures pagasta uzņēmuma *Upeskalni AB* laukos noritēs pasaules čempionāts aršanā. Plānots, ka piedalīsies ap 30 valstu pārstāvju.

Bez Eiropas pārstāvēta būšot arī Jaunzēlande, Austrālija, Kenija, Amerika un Kanāda. Sacensības notiks 13. un 14. oktobrī, bet treniņi sāksies jau no 7. oktobra. Čempionāta otrajā dienā, 14. oktobrī, vienlaikus būs pasākums *Iepazīsti Latvijas moderno lauksaimniecību*, mājražotāju tirdziņš un Latvijas Lauku konsultāciju centra pasākuma *Novadu garša* noslēgums. Paredzēts, ka pirmie dalībnieki šeit ieradīsies jau septembrī. Biedrība *Latvijas Arāju organizācija* lūgusi pašvaldībai čempionātu atbalstīt. Kuldīgas novada domes attīstības komiteja

ieceri konceptuāli atbalstīja, un ar biedrību tiks slēgts sadarbības līgums. Visu koordinēt uzticēts tūrisma attīstības centram, kura vadītāja Jana Bergmane deputātiem pastāstīja: „Finansējums vēl tiek rēķināts, un tas varētu būt ap 15 tūkstošiem eiro. Čempionāta laikā tiks izmantoti arī citi pašvaldības resursi, piemēram, domes zāle, sporta skola, Adata fabrika, kur paredzēta oficiālā pieņemšana.”

Jau rakstījām, ka pērn, lai vienotos par sacensību norisi, ar pašvaldības vadību Kuldīgā tikās Latvijas Arāju organizācijas valdes priekšsēdis Aigars Laurinovičs un Pasaules Arāju organizācijas pārstāvji. Viesi apskatīja arī saimniecību *Upeskalni AB*.

Inta Jansone

Būs jauna iela, atjaunos Riteņdārzu

Kuldīgā būs Stirnu iela un Riteņdārza skvērs – tā novada deputāti lēma attīstības komitejā.

Stirnu ielas nosaukums piešķirts ielai, ko paredzēts veidot īpašumā *Planīcas iela 55F*, kas atrodas blakus Kalna kapiem. Savukārt skvēram dots vēsturiskais nosaukums Riteņdārzs, un to paredzēts veidot īpašumā *Riteņu iela 1* (orientieris – vecā autoosta un autoplacis).

Nekustamo īpašumu speciāliste Kristīne Kalniņa informēja, ka nosaukumi saskaņoti ar Valsts valodas centru. Deputāts Artis Gustovskis kolēģiem zināja stāstīt, ka pēc novada muzeja informācijas Riteņdārzs līdz pagājušā gadsimta 20. gadiem bijis lielākais atrakciju parks piederējis *Vulkāna* īpašniekam. Tā bijusi slēgta teritorija, kurā varējuši iekļūt vien turīgākie pilsētnieki.

Inta Jansone

Atrod daudzus demokrātijas simbolus

Kuldīgā un muzejā meklēt tādus objektus, kas simbolizē demokrātiju, bija viens no uzdevumiem, ko Demokrātijas akadēmijas Kurzemes grupas dalībnieki izpildīja pirmajā tikšanās reizē Kuldīgā.

„Kad sāk par šo jēdzienu domāt, tad saproti, ka gandrīz aiz katra objekta slēpjas stāsts, ko varētu attiecināt uz demokrātiju,” sacīja dalībniiece Agija Meniķe, Liepājas pilsētas domes sabiedrības līdzdalības un veselības veicināšanas nodaļas vadītāja.

IZRĀDĀS: IR VISAPKĀRT

Cilvēki darbojas grupās, un vairums atzina: ir atraduši ļoti daudzus simbolus un nav bijis viegli izšķirties, kuras trīs lietas no muzeja un sešas vietas pilsētā prezentēt citiem. Piemēram, novada muzejā demokrātija saskatīta bruņinieka tēlā, jo tas atgādina, ka šī vērtība katru dienu jāaizstāv visos veidos. Citi muzejā uzgāja lielu, apaļu galdu ar krēsliem, pie kura var notikt sarunas, pieņemt lēmumus. Apaļš galds ir demokrātisks tāpēc, ka katrs, kurš pie tā

sēž, labi redz pārējos un, mazliet atkāpjoties, var iekļaut jaunus dalībniekus, tā apli padarot lielāku, skaidroja dalībnieki.

Kuldīgā pamanīts blakus esošs Latvijas un Ukrainas karogs, saskatot tajos līdzdalību. Upes plūdums simbolizē brīvību, kas vienlaikus nav anarhija, jo ir skaidri iezīmēti krasti – robežas. Ēvalda Valtera skulptūra izcelta kā patriotisma simbols, un arī tas demokrātijā esot būtisks. Pēc tam, kad par objektiem pastāstīts citiem, notika balsošana, lai no visatbilstošākajiem izveidotu Demokrātijas pastaigu taku pilsētā un Demokrātijas lietu kolekciju, kurā iekļauti muzeja priekšmeti.

ATRAKTĪVI PAR NOPIETNO

Lai labāk izprastu to, ar kādām problēmām demokrātija sastopas, visi piedalījās darbnīcā, kuras pamatā ir foruma teātra metode. „Tā ir interaktīva spēle, ar kuras palīdzību varam meklēt risinājumus sociālām, psiholoģiskām, praktiskām problēmām,” pastāstīja vadītāja, kuldīdzniece Agnese Lapsiņa. Problēmsituācijas bija

Maija Jankovska, viena no Kurzemes pasākuma organizatorēm, Demokrātijas akadēmijā skaidro, kas jādara, lai demokrātiju labāk izprastu.

jāattēlo nelielās ainiņās un jārod rīcība, mainot scenārija gaitu.

A.Meniķe atzīst, ka ir interesanti iepazīt jaunas metodes, ar kurām izpratni par demokrātiju padziļināt: „Ļoti jauki, ka ir iespēja sadarboties ar Kurzemes kolēģiem un dalīties pieredzē, ka

katrā vietvarā veicas ar demokrātijas iedzīvināšanu.”

Kristiāna Šteinberga no Saldus darbojas jauniešu biedrībā, bet uz Demokrātijas akadēmiju devusies vienkārši kā aktīva iedzīvotāja: „Bija aizraujoši meklēt objektus, kas atsedz demokrātijas jēdzienu.

Manas tēmas ir rūpes par ģimenēm un kultūrvēsturisko mantojumu. Visu pasauli neizglābsi, bet, ja katrs darīs savu lietu, varam paveikt daudz.”

LAI NOSĒSTOS DZIĻĀK

Demokrātijas akadēmijas nākamās tikšanās iecerētas citās Kurzemes pilsētās. „Rīgā ir galvenokārt lekcijas, dižu cilvēku iedvesmas runas,” skaidro Maija Jankovska, viena no Kurzemes pasākuma rīkotājām. „Savukārt šeit tiekamies darbnīcās, lai gudrās atziņas dziļāk nosēstos. Jebkura nodarbe, kurā pašam radoši jāizpaužas, atstāj uz personību daudz liekāku iespaidu, tai skaitā emocionāli.” Vienlaikus tas notiek arī citos novados.

Jau informējām, ka Demokrātijas akadēmija atklāta 30. janvārī Rīgas pilī. Tā ir iniciatīva, kurā unikālu, licencētu mācību programmu apgūst vairāk nekā 200 valsts un pašvaldību iestāžu, biedrību pārstāvju, aktīvu iedzīvotāju un vietējo līderu no visas Latvijas.

Līgas Gabrānes teksts un foto

Daina Tafelberga, Lailas Liepiņas foto

Nedrīkst mest plinti krūmos, ja ieguldīts tik daudz

Govs pati atnāk pie slaukšanas robota, un monitorā par dzīvnieku parādās visi dati, tostarp iepriekšējais izslaukums. Dažkārt piena devējiņa šeit iegriežas tāpat vien. Ja slaukšanas kārta nav pienākusi, tad robots raida to prom, lai dotu vietu nākamajai, kas stāv rindā.

„30 gadus, kopš nodarbojamies ar piensaimniecību, vienmēr gājis kā pa amerikāņu kalniņiem: te augšā, te lejā. Ir bijušas krīzes, kad gribējies cīņai atmest ar roku, bet piena govju saimniecību jau nevar tā momentā likvidēt, turklāt bijuši ļoti lieli ieguldījumi,” saka Turlavas zemnieku saimniecības *Kalna Mikas* īpašnieks Jānis Brantevics.

MIKAS UN MICĒNI

Saimniecība dibināta 1992. gadā ar piena lopkopību kā pamatnozari. Vecajā fermā dažos gados ganāmpulks izaudzēts līdz desmit govīm. Bijis jau projekts turpat blakus celt jaunu kūti 50 govīm, bet 1995. gadā likvidējās SIA *Druva*. J.Brantevics tukšo kompleksu Aizputes ceļa malā atpirka, un tur sākās attīstība. Tagad zem *Kalna Miku* jumta ofiss ir vēl diviem pašu ģimenes uzņēmumiem. Dēls Āris Brantevics dibinājis savu SIA *Micēni*, kurā jaunlopi tiek audzēti līdz sēklošanas vecumam, bet sievai Laimdotai ir individuālais komersants *L projekti*.

Kalna Mikas ir Brantevicu dzimto māju nosaukums, bet turlavnieki sarunvalodā mēdz lietot pamazināto formu *Micēni*. Tāpēc tā Āris nokristījis savu firmu. Par *Miku* saglabāšanu gādājis arī Jānis, kad uzcēlis jaunu dzīvojamu māju, – samainījis vārdus vietām, un radušies *Mikukalni*.

GENĒTIKA, LABTURĪBA, BARĪBA

Fermā ir 170 slaucamo govju un aptuveni tikpat ataudzējamo teļu. „Jau kopš sākuma ganāmpulku ataudzējam paši no Latvijas brūnajām govīm,” stāsta lauksaimnieks. „Sākām ar divām trim 1992. gadā. Mums ir diagrammas, kā notikusi attīstība, un tās rāda, ka lielākā izaugsme ir kopš 2005. gada, kad sākām rakstīt projektus un fermu modernizēt. Līdz ar to samazinājās fiziskais darbs un varējām palielināt govju skaitu.

30 gadus esam tikuši līdz tīršķirnes melnraibajām Holšteinas govīm. Process bija diezgan ilgs, brūnās pakāpeniski sēklojot ar melnraibajiem Holšteinas buļļiem. Šobrīd ganāmpulks jau ir pietiekami augstvērtīgs. Izslaukums ir 10,5 tūkstoši tonnu piena no govju gadā. Tas ir daudz, ja salīdzina ar kolhozu laikiem, kad slauca trīs vai trīspārus tūkstošus. Neesam arī rekordisti, jo Latvijā ir tādi ganāmpulki, kuros izslauc pat 13,5 tonnas. Mēs uz to netiecamies – cenšamies atrast saimniecībai labāko veidu, nepārspīlējot ar dārgas barības devām, lai no govju izpumpētu pēc iespējas vairāk. Mūsu saimniekošanai ir trīs galvenie kritēriji: ģenētika, labturība un barība.”

PROJEKTUS RAKSTA PAŠI

Barības sagatavošana un labturība fermā nodrošināta galvenokārt ar projektiem dažādās atbalsta

Turlavas *Kalna Miku* un *Micēnu* īpašnieki Jānis un Āris Brantevici zem viena jumta saimnieko piena lopkopības attīstībai: tēvs rūpējas par slaucamo govju ganāmpulka labturību, bet dēls audzē jaunlopus.

programmās. Kopš 2006. gada pilnībā ieviesti 13 projekti. Izņemot pirmo, ko palīdzēja uzrakstīt Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs, pārējie tapuši pašu spēkiem. Vispirms atbalsts saņemts tam, lai pārietu no siena uz skābsienu un iegādātos rulu tehniku, labiekārtotu vienu korpusu govīm un iegūtu visu, kas vajadzīgs modernā slaukšanas zālē. Nākamā bijusi jauna graudu kalte, tad uzcelta šķidrmēslu krātuve, iegādāts jauns kombains, rekonstruēts otrs fermas korpus un siena šķūnis, izbūvētas skābarības tranšejas un iegādāta savācējtehnikā, pakāpeniski pilnveidota tehnika un tehnoloģijas. 2017. gadā uzcelta noliktava, kas kulsanas laikā noder graudu uzglabāšanai, bet ziemā – tehnikai. 2019. gadā apjomīgā meliorācijas projektā no jauna drenētas visas mitrās pļavas un grāvji. Tad arī uzrakstīts robotizētas slaukšanas projekts. Tobrīd *Kalna Mikas* palikušas zem svētras, bet līdz ar kovida krīzi lauksaimniecībai tika papildu nauda, un 2021. gadā arī šis pieteikums atbalstu saņēmis. Tagad *Kalna Mikas* govju slauc divi roboti.

ROBOTS ATSŪTA SVEICIENU

„Pie robotizācijas vēl daudz jāpiestrādā,” skaidro J.Brantevics. „Govīm tesmeņa veidojums vēl īsti neatbilst tādai slaukšanai. Pēdējos gados sēklojam ar tādu šķirnes paveidu, kas specializēts tā, lai jaunajām telītēm veidotos robotizētai slaukšanai piemērots tesmenis.”

Roboti govju fermās Latvijā vairs nav nekāds brīnums. *Kalna Miku* saimnieks atzīst, ka ieguvumu ir daudz, tostarp samazināts strādnieku skaits, lielāks komforts un miers govīm, kā arī vairāk datu no dažādiem sensoriem. Bet nav gluži tā, ka var iztikt bez roku darba un ka saimniekam ne reizi dienā uz fermu nav jāiet, jo visu var regulēt no datora. „Robots atsūta sveicienu: vai nu kāda šļūtenīte nokritusi, vai cits defekts radies. Tās tomēr ir iekārtas – pilnīgi visu nevar paredzēt. Bez cilvēka uzraudzības govju fermu joprojām nevar atstāt. Ar dēlu pārmaiņus dežurējam arī naktīs. Varam ar sievu aizbraukt ceļojumā, bet tikmēr Ārim saimniecība jāpieskata. Kādreiz varēja teikt, ka darbu uz mājām neņemam, tagad iznāk otrādi. Mums visur līdzī viedtālrunis, kurā instalētas programmas: signalizācija, videonovērošana, robotu aprīte. Arī govju veselības un meklēšanas programma – nav jāstaigā pa kūti un jāskatās, jo viss, kas ar katru govju notiek, tiek parādīts. Ja kādai ir problēma ar ēšanu, telefonā parādās ziņa, ka tam jāpievērš uzmanība.”

JĀPILDA JAUNAS PRASĪBAS

Saimnieks piebilst, ka pa šiem gadiem jau pierasts saņemt jaunāko informāciju tam, lai pieteiktos kārtējam atbalstam. Tomēr projekta rakstīšanā ikreiz no jauna ir grūtības, jo nosacījumi mainās. *Kalna Mikas* jau no sākuma uzmanību pievērsušas tam, ko saimniecībā tiešām vajag, un nav

pieteikušās tāpēc vien, ka dots līdzfinansējums.

„Jāizpilda arvien jaunas likumu prasības,” turpina saimnieks. „Ar šo gadu būs nodoklis par govju mēsliem. Platībmaksājumi jau ir diezgan nopietni sadalīti, un viena sadaļa ir par mēslu apsaimniekošanu ar diezgan striktām prasībām, lai samazinātu gāzu emisiju un varētu iegūt vienoto platībmaksājumu. Mums mēslu pat pietrūkst, lai dabīgi mēslotu visus laukus. Kukurūzas, graudaugu un zālāju platība ir liela. Minerālmēslus lietojam maz, bez raundapa vispār iztiekam. Projekts domāts gāzu emisijas samazināšanai, bet, lai tas atmaksātos, jādoma par elektrības pārdošanu. Mums ir neliela biogāzes iekārta, ko izmantojam šķidrmēslu pārstrādei. Nevar jau zināt, kā elektrības cena mainīsies, bet šobrīd ar pārdoto pietiek bankas maksājumiem. No saimniecības ienākumiem tam nav jātērē, bet pēc septiņiem gadiem šī nauda paliks pašu budžetā.”

BANKAS NAUDU PIEDĀVĀ

Ir projekts trešā robota iegādei, plānots vispār atteikties no slaukšanas zāles, ierīkot pievadu piena ceļam un laukumu. Šie projekti nav apstiprināti, jo finansējuma visiem par maz. *Kalna Mikas* punktu skaitu samazinājis fakts, ka tās jau būtiski atbalstītas, bet priekšroka dota tām saimniecībām, kas tikai sāk attīstīties. J.Brantevics atzīst, ka šāda politika atbilst vienlīdzības nostādņēm. Visiem projektiem ņemts bankas aizdevums, jo piensaimniecībā

nav tādas peļņas, lai iekrātu lielu summu. Sadarbība ar kredītiestādēm bijusi abpusēji laba: bankas novērtē to, ja kredītsaistības izpildītas kārtīgi, un turlavniekiem nekad nav bijušas grūtības aizdevumu saņemt. Vienam projektam *Kalna Mikas* pat rīkojušas iepirkumu, un savu piedāvājumu ar atvieglotiem noteikumiem iesniegušas piecas bankas.

NAV, KUR ATKĀPTIES

Par situāciju piensaimniecībā turlavnieks atzīst, ka kārtējā krīze zemniekus sit ļoti spēcīgi. Citi jau izteikušies par likvidāciju. Bet J.Brantevics šādu domu pēdējā laikā apsver arvien mazāk: „Tik daudz jau ieguldīts, līdz ar projektiem saistības kļuvušas ļoti lielas, gandrīz viss iekļāts bankā, un mums jau nav, kur atkāpties. 30 gadu darbu nevar tā vienkārši pamest. Pirmie sacēlās lietuvieši, bet nedaudz jau viņi šajā situācijā vainīgi. Līdz šim piens ļoti daudz izvests no Latvijas uz Lietuvu. Piena pārstrādes rūpnīca aiztaisīta uz rekonstrukciju, kas ilgs trīs četrus mēnešus. Tāpat pārdesmit tonnu automātiski ir liekas. Industriālā piena projekts eksportam uz Ķīnu nobremzējies.

Cena visā pasaulē kritusies tik drastiski kā vēl nekad. Tas ir tas sāpīgākais. No kurienes lai saimniecība pēkšņi ņem zaudētos 25 tūkstošus eiro ienākumu? Ražošanas izmaksas taču nav mazinājušās. Šobrīd cena ir zem tās, kāda bija pirms energoresursu un citu izmaksu ievērojamā kāpuma. Ja kritums notiktu pakāpeniski, tad zemnieks kaut kā spētu pielāgoties kā agrāk: pārskatītu barības devu, samazinātu izmaksas vēl kādā pozīcijā. Tagad viss vienā mirklī.

Visu izslaukto nododam *Tukuma pienam* – arī nav jālej, bet cena tāda kā visur, toties vismaz samaksā. Kopš aizgājām no bankrotējušās *Elpas*, šī problēma nesatrauc. 20 gadus ar Kazdangas uzņēmumu sadarbojamies, bet pēdējos piecus ļoti mocījāmies. Tagad *Elpa* bankrotējusi, tajā pašā laikā pārstrādei Latvijā pat nav pietiekama apjoma. Situācija nav īsti saprotama. Manuprāt, sava vaina jāuzņemas tirdzniecības ķēdēm. Un var mest akmeni arī valdības lauciņā, ka tā nespēj vai varbūt nevēlas šo jomu sakārtot, lai lauksaimniekus no tāda sitiena pasargātu.”

Ģimenes spēks: būt kopā un atbalstīt

Pagājušais gads kuldīdznieku Serpāņu ģimenei sportiskajā jomā bijis veiksmīgs: Svetlanas un Ulda dēls Roberts un meita Ramona labi spēlējuši vietējos un ārzemju dambretes turnīros. Latvijas Dambretes federācija kā Gada sportisti U8 grupā suminājusi tieši Ramonu. Paši Serpāņi teic, ka ģimenē ir spēks.

Iepazīstiniet ar sevi!

Uldis Serpāns (U.S.): – Esmu prokurors un strādāju Ziemeļkurzemes prokuratūrā, mana darbavieta ir Kuldīgā. Šogad būs 15 gadu, kopš ierados šeit. Esmu dzimis Rīgā, tur līdz 33 gadiem arī nodzīvoju. Pēc stažēšanās prokuratūrā bija norīkojums darbā Kuldīgā. Varēju arī gaidīt, kad atbrīvosies kāda vieta Rīgā. Bet Kuldīga man patīk – te ir latviska vide. Šo soli nenožēloju.

Svetlana Serpāne (S.S.): – Kuldīgā ierados līdzīgi Uldim no Rīgas. Pirms tam šeit biju vienu reizi 8. klases ekskursijā. Mana dzimtā pilsēta ir Liepāja. Sākumā, pārcēlusies uz Kuldīgu, vēl turpināju strādāt Rīgā. Gandrīz 15 gadus esmu nostrādājusi Kuldīgas slimnīcā, bet ir bijusi arī atkāpe. Divus gadus Ziemeļkurzemes reģionālajā slimnīcā Talsos biju gan virsārste, gan anestezioloģe-reanimatoloģe. Bet atgriezās atpakaļ. Tagad izveidojos tā, ka slimnīcā vadu trīs nodaļas: anestezioloģijas-reanimācijas un uzņemšanas nodaļu, arī asins kabinetu. Vēl kā anestezioloģe-reanimatoloģe strādāju kā dežūrārste. Noslodze ir liela.

Roberts Serpāns: – Mācos Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 7.b klasē. Visvairāk man patīk sports un matemātika. Bez dambretes trenējos arī volejbolā, bet labāk tomēr patīk spēlēt dambreti.

Ramona Serpāne: – Arī es mācos Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, 2.b klasē. Es arī vēl bez dambretes otro gadu trenējos volejbolā. Skolā man vislabāk patīk sports un vizuālā māksla.

Bērniem dambretē bijuši labi rezultāti. Cik lielu daļu jūsu dzīvē ieņēmis šis sporta veids?

S.S.: – Viss atvaļinājums un brīvdienas pārsvarā paiet dambretē. Agrāk centāmies reizi gadā izrauties uz siltajām zemēm, lai pagarinātu vasaru. Daudz tiek strādāts, un tā ir lieliska iespēja atpūsties. Kad Robertam sākās panākumi un viņš piedalījās gan Eiropas, gan pasaules čempionātā, sākām atvaļinājumu pakārtot dambretei.

Mēs, vecāki, sēžam koridorā un gaidām vai arī, kamēr notiek sacensības, staigājam apkārt. Šajā nedēļas nogalē tētis divas dienas pavadīja Rīgas 6. vidusskolā. Reizēm bērni brauc kopā ar treneri Pēteri Gailānu. Gribas bērņus atbalstīt. Es viņiem pievienojos svētdien. Vēl viņiem gribas, lai vecāki ir līdzās. Arī mums mierīgāk, un reizēm jāatgādina, ka

Kuldīdznieku Serpāņu ģimene: tētis Uldis, dēls Roberts, mamma Svetlana un meita Ramona ciemos Kurzemnieka redakcijā.

vajag padzerties, paēst, visu pārtraukumu nesēdēt viedierīcē. Ne vienmēr izdodas aizbraukt līdz abi, jo mājās ir arī divi suņi un kaķi. Reizēm izlīdz mana mamma un tētis – atbrauc pieskatīt māju un dzīvniekus.

U.S.: – Braucam līdzīgi uz turnīriem, uz Latvijas Dambretes federācijas sacensībām, arī starptautiskām, un šādu pieredzi nekas nevar atsvērt. Bijām kopā Turcijā, un bija interesanti redzēt, kā dambreti spēlē bērni no citām valstīm. Pērn pasaules čempionātā bija daudz Mongolijas pārstāvju. Viņiem tas ir tradicionāls sporta veids. Tā komanda arī ieguva visvairāk medaļu. Interesantāk ir spēlēt ar citu valstu pārstāvjiem. Arī Latvijā ir sīva konkurence – tikt trijniekā nav viegli.

Vecākās grupās kļūst vēl grūtāk. Kamēr maziņš, daudz nospēlē talants, vēlāk ar to vien nepietiek – daudz jāstrādā. Tad panākumi neizpaliek.

S.S.: – Baltijas valstīs arī ir konkurence, jo Igaunijā un Lietuvā dambretes skola ir spēcīga.

Ģimenē apspriedāt, kurā sporta veidā ļaut bērniem trenēties. Varbūt paši savulaik spēlējāt dambreti vai volejbolu?

S.S.: – Ne gluži. Sākās viss ar Robertu. Viņš bērnu dārzā pēdējos gadus negulēja diendusu. Audzinātāja saprata, ka nav ko puisi mocīt. Kamēr citi gulēja, viņa kopā ar Robertu spēlēja dažādas spēles, tai skaitā dambreti. Pēdējā gadā audzinātāja sacīja: „Mani bērni dambretē ir trenējušies, no šīs spēles kaut ko saprotu, bet jūsu dēlu vairs nevaru apspēlēt.” Sākot mācīties 1. klasē, Robertu aizvedu pie trenera Pētera Gailāna. Uldis sākumā negribēja, jo puika apmeklēja futbola nodarbības.

U.S.: – Viņš futbola sāka spēlēt jau no četriem gadiem. Dambrete bija pilnīga nejausība. Skolā stundas beidzās, mēs strādājam līdz pieciem, arī treniņi futbolā bija ap šo laiku. Starplaikā no vieniem līdz pieciem nebija īsti, kur palikt. Lai laiku izmantotu lietderīgi, nolēmām, lai dodas uz dambreti.

S.S.: – Pēc mēneša viņš jau brauca uz pirmajām sacensībām. Vēlāk trenerim jautāts: „Kas ir šis mazais puisītis?” Tā nu arī mēs esam dambretē iekšā. Māsa pirmais skolotājs bija tētis. Es protu tikai saskaitīt kauliņus (smejas). Arī māsa sāka iet uz dambreti un uzvarēja meitenes, kuras bija trīs četrus gadus vecākas.

Vai mājās rīkojat turnīru?

S.S.: – Šis ir vecums, kad māsa ar brāli mēdz nesatikt. Kad Ramona spēlēt tikai sāka, dažiem bijušas aizdomas, ka brālis viņai sakot priekšā. Tie, kas abus pazīst labāk, zina, ka tā nenotiek: abi var sastrīdēties pie pirmā gājiena. Viens uz otru arī apvainojas. Tagad gan Roberts māsu vairs nevar apspēlēt.

Vai dambreti spēlēt ir grūti?

Roberts: – Man šķiet, ka ne. Treniņos mācāmies dažādas kombinācijas, variantus, pirmos gājienu, lai tie būtu pareizāki. Man labāk patīk 100 lauciņu dambrete, jo tur var izmantot vairāk kombināciju.

Nav jau noslēpums: reizēm interese zūd. Vai vecākiem ir jāpiespiež iesāktu turpināt?

S.S.: – Uzskatu, ka piespiest nevajag. Vecāku uzdevums ir vadīt un atklāt to, kas bērniem padodas. Mums ir noruna, ka kaut kam jābūt gan prātam, gan ķermenim, tāpat dambrete prātam, volejbols ķermenim. Ar Robertu bijušas daudzas sarunas un esam vienojušies: ja ko darām, tad labi. Ja negribas un nepatīk, jāmet miers. Bērnam vajag to, ar ko laiku aizpildīt, bet tās nevar būt

tikai spēles telefonā vai datorā.

U.S.: – Bērni ir apzinīgi. Roberts uz treniņiem iet ar prieku. Ramona skatās, ko un kā dara brālis. Varbūt tāpēc arī sāka trenēties, jo arī viņai gribējās braukt uz sacensībām. Spēle viņai aizgāja labi.

Vai mājās ierīkots bērnu pānkumu stūrītis?

S.S.: – Jā, Robertam istabā ir divi lieli plaukti – uz tiem godalgām vairs nav vietas. Ramonai vieta, kur likt kausus, pašlaik top. Tie līdz šim stāvēja uz kamīna un plauktos, bet sapratām, ka balvām vajag savu vietu.

Ramona: – Man ir 24 kausi.

S.S.: – Robertam ir vairāk, ap 60.

Ko labprāt darāt visi kopā?

S.S.: – Mums būt kopā ir svarīgi. Cenšamies tam atrast laiku. Spēlējām *Monopolu* – tas mums ir vairākos variantos, nesen iegādājāmies elektronisko versiju. Tur boss var būt ikviens, bet vairāk pārmaiņus ir gan Roberts, gan Ramona. Ziemā labprāt dodamies uz kalniem. Vēl ejam pastaigās ar suņiem. Dzīvojam Rumbas pagastā, un dažreiz suņi tiek vesti līdz pat pilsētai. Vasarā spēlējām volejbolu. Reiz satraumēju roku un bažījos, kā nākamajā dienā varēšu pastrādāt. Roberts norādīja, ka sitienu esmu izdarījusi nepareizi. Patīk mums atpūsties arī pie ūdens, izstaigāt meža takas. Esam sēņotāji – notiek pat sacensības, kurš salāsīs vairāk.

U.S.: – Daudz braucam ar riteņiem. Esam piedalījušies Velodienā Kuldīgā. Ar Robertu divatā bijām aizbraukuši uz Talsiem, Mazsalacu.

S.S.: – Tikmēr mēs ar Ramonu

bijām Jūrmalas SPA.

Bērniem jau gadās arī pa nedarbam, vai ne?

S.S.: – Kur nu bez nedarbiem! Mūsu ģimenē mamma ir sliktais policists. Tētis saka, ka eņģelīti rāt nevajag. Ramona jau 1. klasē bija nopelnījusi trīs piezīmes. Nupat svaigākais – šorīt konstatēju, ka mans šampūns pudelē atstāts pavisam maz, lai gan iepriekšējā dienā tā bija pilna. Neviens neatzīstas, kur palicis. Izrādās – *Tik-tokā* bijis kāds eksperiments, ko meita gribējusi izmēģināt. Šovakar mums par to vēl būs pārrunas.

Vai sekojat līdzīgi bērnu sekām skolā?

S.S.: – Protams, un mācībās viņiem veicas labi.

U.S.: – Pārsvarā paši tiek galā.

Tāda ir arī mūsu nostāja: pašiem jāzina, kas uzdots, un mājās jāpilda. Retu reizi gadās, ka ir aizmirsts ko izdarīt vai nav paņemts līdz, par to tad arī tās piezīmes saņem.

Vai bērniem mājās ir pienākumi?

S.S.: – Jā, ir. Sniegu tīrīt patīk abiem – bija jāpērk divas vienādas lāpstas. Tāpat ir ar lapu grābšanu rudenos. Nepatīk tīrīt kaķu kastī vai kādu reizi noslaucīt putekļus. Vecākiem bērņus nevajadzētu ierobežot – jāļauj darboties. Vecāku uzdevums ir nevis būt draugam, bet izaudzināt par krietnu cilvēku. Svarīgi, lai viņi izvēlas to profesiju, kas pašiem patīk.

Vai jūs gribētu, lai bērni izvēlētos prokurora vai ārstes profesiju?

S.S.: – Ceļā nestātos. Arī mani vecāki to nedarīja – manā ģimenē neviens medīka

nav. Bet es no piecu gadu vecuma zināju, ka būšu ārste. Katram pašam lēmums jāpieņem. Garoziņa ārsta darbam ir visai liela – ilgu gadu jāmacās. Kad klasesbiedri jau bija savā dzīvē un pelnīja, es biju mūžīgā studente. Pēc vidusskolas līdz specialitātes iegūšanai bija vajadzīgi 11 gadi.

U.S.: – Tā būs viņu izvēle. Es tikai atbalstīšu.

Roberts: – Es vēl īsti nezinu, par ko gribētu kļūt. Varbūt par profesionālu sportistu?

Ramona: – Es gan gribētu būt veterinārārste.

Vai jums ir kāda ģimenes tradīcija?

S.S.: – Gada beigās esam sākuši skatīties fotogrāfijas, kāds tas mums bijis, atceramies spilgtākos notikumus. Pārrunājam, kādi plāni nākamajam gadam.

Svetlana Serpāne:
„Bērņus nevajadzētu ierobežot – jāļauj darboties. Vecāku uzdevums ir nevis būt draugam, bet izaudzināt krietnu cilvēku.”

Kad prātu atslēdz, rokas darbojas pašas

„Satikšanās te ir ieešana citā gadsimtā un sava radošā potenciāla atvēršana. Vienmēr prieks atgriezties,” tā pēc svilpaunieku meistarklases Padures keramikas darbnīcā *Saules ceplis* teica tukumniece Sanita Mule.

Uz keramikas darbnīcu atbraukušas arī rīdziniece Edīte Veigelte un tukumniece Sanita Mule.

Svilpaunieku darbnīca Padures *Saules ceplī*.

Lai darinātu svilpaunieku, vispirms jāizmīca divas vienāda biežuma bļodiņas.

Priekšplānā Edītes Veigeltes svilpaunieki gliemežvāka un ķiploka formā. Fonā kreisajā pusē Sanitas Mules svilpaunieki un masāžas trauks.

Nodarbībā tapušie darbi.

Keramiķe Madara Atiķe stāsta, kā māla traukus dedzina malkas ceplī, norādot, ka process ir gana sarežģīts un laikietilpīgs: „Piecas dienas dzīvoju tikai un vienīgi pie ceplja kunga.”

Pagājušajā sestdienā nelielā kompānijā mājīgā atmosfērā darbnīcā sastapās cilvēki no Rīgas, Tukuma un citām vietām, lai no māla taisītu svilpauniekus. Keramiķe Madara Atiķe atzīst: pasākuma kvalitāte atkarīga no tā, kādi cilvēki sanāk kopā. Ja satiekas vienādi domājoši vai jūtoši, iznāk lieliska darbošanās un rodas māju izjūta, kurā var radīt: „Tas notiek tad, kad cilvēki atslābst un rodas dzimšanas dienas sajūta. Tad šo milzīgo enerģijas plūsmu palaižam un viss aiziet vieglumā, jo lielas lietas notiek viegli.”

SEV VISLABĀKO UN NO SIRDĀS

Saules ceplī var ne tikai iegādāties M. Atiķes traukus, bet arī pieteikties meistarklasei, kurā svilpauniekus vai traukus no māla katrs var darināt pats. „Patiesam nodomam šajā pasaulē ir vislielākais spēks. Sev jau tu taisīsi vislabāko un no sirds,” uzskata Madara. „Kāpēc cepli kurinu pa saulgriežiem? Tāpēc, ka cepla kungā (malkas ceplī)

visas stihijas sadodas rokās. Mijiedarbībā izveidojas harmonija un līdzsvars, kas ir pats svarīgākais. Kad esi izveidojis trauku, kas pie cepla kunga dažādās stihijās ir pastiprināts, tas vienmēr būs goda vietā.” Pašu radītais ir īpaši neatkarīgi no tā, vai kaut kas iznācis šķībāks vai līkāks. Sirdi silda atmiņas par sajūtām, ar kādām trauki tapuši. Tagad keramiķe taisa arī dziedinošos traukus – tas notiek apzināti, jo viņa mācās par dziednieci: „Man ir svarīgi tūrie un patiesie cilvēki ar patiesiem nodomiem. Visu lieko varam atstāt tur – šeit ļaujieties burvībai, un iznāk fantastiski darbi.”

JO VAIRĀK VIETAS, JO VAIRĀK MELDIŅU

Meistarklasē *Kurzemnieks* uzzināja, ka svilpaunieki var būt dažādas formas. Izrādās – tos var veidot ne tikai kā putnus, bet izmīcīt arī ķiploka, zvaigznes, sirds, zivs, gliemežvāka, kuģa, cimdiņa un pat sievietes formā. Katrs var izvēlēties ko

savu. M. Atiķe stāsta: jo vairāk vietas svilpaunieka iekšā, jo vairāk meldiņu tas dod.

Lai to uztaisītu, sākumā jāizveido divas vienāda biežuma bļodiņas. Meistarklases dalībnieki izmantoja sarkano mālu un vēlējās, lai svilpaunieki pēc tam tiktu dedzināti ceplī. Keramiķe piedāvāja tos pabeigt ātrāk, ieliekot elektriskajā krāsnī. Ceplī dedzinātie kļūs melni, bet elektriskajā krāsnī – brūni. Lai tie skanētu, formām dzīvību Madara iepūtīs vēlāk. Izmīcītajam mālam vēl jāapžūst vismaz nedēļu vai divas, bet ceplī tie tiks dedzināti maija beigās vai jūnijā.

PAZUŠANA LAIKĀ UN TELPĀ

Rīdziniece Edīte Veigelte uz *Saules ceplī* atbraukusi kopā ar draudzeni S. Muli. Ar mālu viņa darbojusies jau iepriekš. Gan darbnīcā, gan kompānijā ļoti patikusi. Pārsteidzis tas, cik dažādās formās svilpaunieki var būt. „Te ir mājīgi. Kad braucu, domāju, ka negribu putniņu, – labprāt tai-

sītu krūzīti, vāzīti vai ko tādu. Bet prieks, ka varēju svilpauniekus uztaisīt ķiploka un gliemeža formā. Kad ienācu, tas ķiplociņš man uzreiz iepatikās.”

S. Mule šeit bijusi vairākas reizes, *Saules ceplī* notikušas arī viņas laulības. Darbnīcā piedalījies jau tad, kad Madara vēl strādājusi Tukuma pusē, un tur tapuši Sanitas pirmie darbi. Viņa jūtas gandarīta satikt jaukus un radošus cilvēkus. Procesā visvairāk patīkot nezināmais, ieešana sevī, pazušana laikā un telpā. Svilpauniekus taisot pirmo reizi: „Tie man vienmēr asociējās ar putniņiem, bet esmu priecīga, ka varēju izveidot ko citu un uzzināt, kā šo brīnumu radīt.” Viņa darinājusi gliemeža svilpaunieku un masāžas trauku, jo nodarbojas ar masēšanu. „Ar otro trauku jau bija viegli, jo rokas atceras darbības. Vienkārši jāatceras secība. Kad ļaujās un prātu atslēdz, rokas darbojas pašas.”

Lai meistarklasei pieteiktos, jāzvana M. Atiķei (tāl. 26072594).

Autors: Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija

Svarīga abu pušu uzticība

Pirmo meža īpašnieku kooperatīvu Latvijā pirms 12 gadiem izveidoja suits Grigorijš Rozentāls. Kooperatīvs *Mežsaimnieks* patlaban šajā nozarē ir lielākais un apvieno ap tūkstoti biedru. Kas nepieciešams spēcīgu kooperatīvu izveidei, stāsta Grigorijš Rozentāls.

Atskatoties vēsturē, kā radās ideja veidot meža īpašnieku kooperatīvu? Kur meklējami pirmsākumi?

Meža nozare savā ziņā ir neparasta. Milzīgs skaits cilvēku koksni audzē pārdošanai. Taču katrs ražo ļoti maz, un vairums īsti nesaprot, ko ar saražoto darīt. Tā ir nozares specifika kopš 90. gadiem, kad aizsākās privātais bizness. Šī specifika noveda pie tā, ka radās daudzi uzņēmēji, kas meža īpašnieku nezināšanu izmantoja sava biznesa interesēs. Tas bija neizbēgami, jo arī Amerikā, Zviedrijā un citur stāsts ir diezgan līdzīgs.

Ar meža jomu esmu saistīts kopš 1995. gada un šos procesus labi atceros. 90. gados darboties bija krietni sarežģītāk, jo tolaik pastāvēja pelēkais tirgus. Jau tolaik kļuva skaidrs, ka jāstrādā citādi. Piecus gadus man bija iespēja strādāt ar celulozes projektu saistītā uzņēmumā, kam akcionāri bija Somijas meža īpašnieku kooperatīvs *Metsaliitto* un Zviedrijas lielākais meža īpašnieku kooperatīvs *Sodra*. Runājot ar īpašniekiem Skandināvijā, iepazinu viņu pieredzi. Savulaik zviedru mazie ražotāji bija izveidojuši aptuveni 50 meža īpašnieku kooperatīvu. Tiesa, vēlāk daļa bankrotēja, un tos pārņēma citi kooperatīvi. Šodien Zviedrijā katrs trešais meža īpašnieks strādā ar kādu no četriem kooperatīviem, un viņiem pieder meža industrija, dažādas pārstrādes ražotnes – viņi koku pārdod nevis kā izejvielu, bet jau kā gatavu produktu.

Neviena sistēma nav ideāla, bet skandināvu izveidotā ir atzīstama. Tolaik sapratu, ka arī mums jāveido kooperācija. 2011. gada decembrī Alsungā notika *Mežsaimnieka* dibināšanas sapulce, kurā piedalījās 15 meža īpašnieku. Tagad varu teikt: viņi bija neparasti cilvēki, jo atnāca dibināt organizāciju, kādas Latvijā nebija.

Kādi lielākie izaicinājumi bija jāpārvar, kooperatīvu veidojot faktiski no nulles?

Sākums bija ļoti sarežģīts. Ar ko atšķiras, piemēram, SIA no kooperatīva? SIA dibina tie, kuri rēķina, cik naudas vajag darbības sākšanai, ienākšanai tirgū un tā iekarošanai. Mēs darbu sākām ar niecīgiem līdzekļiem, pieņemām pirmo darbinieku un pirmajos trīs mēnešos visu naudu iztērējām viņa algai. Kooperatīvam nebija viegli ieiet nozarē, kurā neviens nesaprata, kādi ir tā mērķi. Kādu laiku bija brīvprātīgā darba periods, un reizēm nezināju, vai man pietiks naudas degvielai. Solī pa solim sākām darboties. Tas bija

Kooperatīva *Mežsaimnieks* dibinātājs, alsundznieks Grigorijš Rozentāls: „Meža nozarē viss balstās uz uzticēšanos. Ja uzticība valda, tad nevajag līgumus uz desmit lapām.”

laiks, kad pazinu katru biedru. Ja esi mazs, iespēja pārdot precī par labu cenu ir diezgan ierobežota, bet iespēja pārdot par vislabāko cenu ir gandrīz nereāla.

Tad izdevās kooperatīvā iesaistīt lielu zemnieku, kas iedeva apsaimniekot savu īpašumu – ap 1000 hektāriem, un tas deva iespēju atsperties. Ja viņš mums toreiz nebūtu uzticējies, šodien *Mežsaimnieka* nebūtu. Sākumā četrus piecus gadus mīņājāmies uz vietas un tad sākām augt.

Pēc tam jau dažu gadu laikā Mežsaimniekam izdevās darba apjomu palielināt un labus rādītājus koksnes realizācijā sasniegt caur kooperatīvu.

Panācām to, ka 1–1,5% no Latvijas koksnes gāja caur mūsu kooperatīvu. Tajā laikā *Mežsaimniekā* jau bija ap 700 biedru. Organizācijai augot, iespējas kļuva lielākas. Tolaik saņēmām arī Eiropas atbalstu kā ražotājgrupu, un te nu jāsaka pateicība Zemkopības ministrijai, kas deva iespēju finansējumu saņemt, neuzliekot izdevumus pilnībā uz meža īpašnieku pleciem. Tas ļoti noderēja. Pārējais bija praktiski lēmumi un komandas darbs.

Cik svarīga šajā procesā ir abu pušu uzticība un darbības caurspīdīgums?

Meža nozarē viss balstās uz uzticēšanos. Visvieglāk ir sagraut cilvēku uzticēšanos bankai, bet mežs varētu būt nākamais, jo šo precī nevar nosvērt kā graudus, nevar precīzi uzmērīt un ir sarežģīti to brāķēt. Šajā nozarē darbi notiek mežā, kur neviens neko neredz. Bet īpašniekam jāiet tajā haizivju barā un jāmēģina izaudzēt pārdot, un viņš mēģina neklūdiēties. Pat tad, ja jūs visu darī-

siet labi, būs tādi meža īpašnieki, kam liksies, ka kaut ko esat izdarījis nepareizi. Tas patērē darbinieku nervus. Uzticēšanos līdzīgi kā banku nozarē sagraut var viegli. Tā jābūvē soli pa solim. Ja uzticēšanās nebūs, cilvēki pie jums nenāks. Jāsaprot, ka meža nozarē tā ir visos procesos. Daudzi brīnās, kā var būt tik daudz mutisku vienošanos, bet jāsaprot: ja nav uzticēšanās, tad nekā. Savukārt, ja uzticība valda, tad nevajag līgumus uz desmit lapām.

Graudu nozarē ir vairāk spēcīgu kooperatīvu, bet to nevar teikt par meža nozari. Kādi ir iemesli?

Graudu nozarē ir pavisam cits klientu loks, kuru ikdienas ienākumi atkarīgi no tā, cik veiksmīgi viņi strādās. Meža īpašnieks mežu ir mantojis, nezinot, ko ar to iesākt. Ienākumus viņš gūs, iespējams, reizi desmit vai 20 gados, pamatā nodarbojoties ar ko citu. Tā ir cita vide.

Kāpēc kooperatīvu tik maz? Pirmkārt, tos izveidot ir ļoti grūti. Otrkārt, darbs ir nepateicīgs, jo cilvēki ir diezgan aizdomīgi. Mēs dzīvojam valstī, kur publiskajā telpā cilvēkus ik dienu bombardē ar sliktām ziņām. Kāpēc lai viņi domātu, ka kooperatīvā ir citādāk? Trūkst organizāciju, kurām uzticamies. Graudu kooperatīvi strādā ar uzņēmējiem, meža kooperatīvs – ar vidējo Latvijas iedzīvotāju, kurš reizi četros gados iet vēlēšanu. Kāpēc lai viņi domātu, ka kooperatīvā ir citādāk? Trūkst organizāciju, kurām uzticamies. Graudu kooperatīvi strādā ar uzņēmējiem, meža kooperatīvs – ar vidējo Latvijas iedzīvotāju, kurš reizi četros gados iet vēlēšanu.

Vai kooperācijas pārvaldība būtu jātiecas uz skandināvu modeli?

Meža īpašnieku kooperācijā nav citu variantu kā pārņemt skandināvu modeli. Kooperatīvi darbojas arī Austrālijā, Brazīlijā

un citviet, bet tās ir mazas organizācijas, kas meža īpašniekiem palīdz lokāli. Lielam spēlētājam tirgū ir pavisam citi nosacījumi nekā mazam. Vienīgie, kam ir izdevies izveidot spēcīgus kooperatīvus, ir zviedri un somi. Savā ziņā arī norvēģi, kuri strādā pēc līdzīga principa. Latvijā esam aizgājuši nedaudz citā virzienā – te darbojas viens meža īpašnieku kooperatīvs, kas īpaši neaug, un tam ir dažādi iemesli.

Labi apzinos, ka ne jau visiem meža nozarē patīk kooperācija. Zinu, ka ir pieprasījums nodrošināt to, lai kooperācija Latvijā nebūtu spēcīga. Kamēr tā stāv uz vietas un neattīstās, nevienam tā netraucē, taču, sasniedzot 30% tirgus kā Zviedrijā, daudziem tā nepatīktu.

Te jārunā arī par kooperatīva pārvaldi. Piemēram, *Sodrai* ir 50 tūkstoši biedru un pārvalde ir citādāka nekā kooperatīvam ar pieciem vai 50 biedriem. Pēc manām domām, pastāv tikai divi varianti: vai nu kopējam skandināvu kooperatīvu pārvaldes formu, vai arī darbojas kopsapulce, kurā balso visi biedri, – līdzīgi ir Saekas vēlēšanās, kad reizi četros gados cilvēki lemj, kas valsti pārvaldīs. Otro variantu var lietot politikā, taču tas nav efektīvs pārvaldes veids kooperācijā. Biznesam ir vajadzīga stabilitāte un prognozējamība, un meža kooperācijā tā tomēr nav apvienojama ar kopsapulci, kur lēmumus pieņem cilvēki bez pieredzes un zināšanām.

Pilnīgi droši varu teikt, ka kooperatīva pārvaldes forma jāmaina. Ja to neatrisināsim, tālāk netiksim. Kad *Mežsaimnieku* vadīju, nesaprātu, kāpēc kooperatīviem bankas sadarbību atsaka.

Izrādās – vājā vieta ir īpašnieka funkciju izpilde. Ja īpašnieku kops nav kompetents un pieņem nepārdomātus lēmumus, pie laba rezultāta tas nenovedīs. Īpašniekam jāpieņem svarīgi lēmumi, lai organizācija darbotos, nestu peļņu un būtu efektīva. Skandināvi atraduši veidu, kā lēmumus pieņem ievēlēti kompetenti pilnvarotie. Savukārt Latvijā valda uzskats, ka tas ir nedemokrātiski – neļaut balsot visiem biedriem. Manas darbības laikā *Mežsaimniekā* esam mēģinājuši par to runāt, bet atdūrāmies kā pret sienu.

Cik svarīgs ir Eiropas un valsts atbalsts kooperācijai?

Tikai ar naudas došanu problēmas atrisināt nevar. Tad mēs nonāktu tādā situācijā, ka organizāciju dibina ķeksīša pēc. Agrāk kooperatīvu bija vairāk, un tie veidojās laikā, kad bija pieejama Eiropas nauda. Tāpēc arī šodien ir tādi kooperatīvi, kas juridiski eksistē, bet neko nedara.

Vai katrā novadā būtu jāveido savs?

Ģeogrāfiski mazākā teritorijā strādāt ir vieglāk, tajā pašā laikā šīs organizācijas ir mazākas. Pastāv kritiskais kubikmetru daudzums vai apgrozījuma līmenis, zem kura ir ļoti grūti nodrošināt labu cenu, kādu grib meža īpašnieks. Ja esi mazs, to nevar izdarīt. Labāko cenu var iedot liels uzņēmums, kam ir pašam sava pārstrāde, kas strādā ostā un eksportē. Vai tas grib to darīt, tas jau ir cits stāsts. Lai īpašnieks dabūtu godīgu cenu, pati organizācija jābūvē godīgā veidā. Kooperatīvs *Mežsaimnieks* savā nozarē bija vienīgā organizācija, kurai motivācijas sistēma nebija virzīta uz to, lai no īpašnieka izspiestu vairāk naudas.

Latvijā vajadzība pēc kooperatīviem pastāv, jo meža īpašniekam nepieciešams kāds, kurš dod zināšanas, padomu un godīgu, uz normāliem biznesa nosacījumiem vērstu sadarbību. Šāda vajadzība ir. Taču, kamēr nebūs atrisināts pārvaldības modelis, brīnumu nebūs. Par to jādomā ne tikai Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijai, bet arī pašiem meža īpašniekiem.

Informāciju sagatavoja biedrība *Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija* par Meža attīstības fonda piešķirtajiem līdzekļiem projektā Nr. 22-00-SOMF10-000024.

MEŽA
ATTĪSTĪBAS
FONDS

Izposta Veckuldīgas pilskalnu

(Sākums 1. lpp.)

Veckuldīgas pilskalns ir valsts nozīmes arheoloģiskais piemineklis īpaši aizsargājamā teritorijā – dabas liegumā *Ventas ieleja*, kas ietilpst teritorijā *Natura 2000*. Pa to braukt ir aizliegts.

IZVIETOS SLĒDZAMU BARJERU

Novada muzeja darbiniece Inna Rozentāle pilskalnu apmeklējusi pirms mēneša, un tad tur neesot bijusi ne ceļa zīme, ne akmens ceļa vidū, kas traucētu ar auto iebraukt. Jau tad pamanījusi, ka pilskalns tiek izbraukāts, tomēr neesot bijis tik traki kā tagad. Jau toreiz muzejs informējis būvvaldi. Tagad akmens novietots atpakaļ ceļa vidū, 9. februārī uzlikta arī pilnīgi jauna zīme. Vides speciāliste Dace Jansone atklāj, ka ceļa zīme bija salauzta un sadauzīta – nācies to noņemt un izlikt jaunu. „Pilskalna pļavas bija nodotas apsaimniekošanā zemnieku saimniecībai siena ieguvei. Tai tur bija jātiec, tāpēc arī akmens pabīdīts malā. Tagad esam uzdevuši *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* ierīkot slēdzamu barjeru. Kamēr tās nav, uz ceļa ir akmeņu norobežojumi.” Barjera varētu tikt uzlikta nedēļā vai divās.

„Šis ceļš veidots padomju laikos, kad tika labiekārtota vieta Dziesmu svētkiem. Šis nav labs stāsts, jo pilskalnam nevar vienkārši ar buldozeru nostumt malu, lai uztaisītu ceļu. Bet arī senais ceļš gājis pa šo pusi kā ieeja pilskalnā,” stāsta muzeja darbiniece Inna Rozentāle.

Automašīnu pēdas uz Veckuldīgas pilskalna vaļņa.

TĀ NAV AUTOMOTOTRASE

Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde ziņu par postījumiem saņēmusi jau 24. janvārī. Arheoloģiskais piemineklis apskatīts 26. janvārī, konstatējot zemes virskārtas bojājumus pilskalna vaļņa daļā, plakumā un pakājē. Pēc ziņas sociālajos medijos par pēdējiem postījumiem pārvalde 14. februārī pilskalnā bijusi atkārtoti un turpat konstatējusi jaunas transporta radītas rīses. Kurzemes reģionālā nodaļa uzdevusi pašvaldībai nekavējoties atjaunot laukakmeņu barjeru, slēdzot ceļu iebraukšanai, kā arī ieteikusi, kā arheoloģisko pieminekli uzturēt atbilstoši aizsardzības prasībām. Pārvalde norāda: transporta vadītāja rīcība, iebraucot svešā īpašumā, turklāt izbraukājot kultūras pieminekli, liecina par tiesisko normu ignorēšanu un apzinātu kultūras vērtību nerespēktēšanu.

Cilvēkiem jāapzinās, ka apmeklējumiem atvērta arheoloģiskā pieminekļa teritorija nav izmantojama tādai darbībai, kas to izposta. Tā nav automototrāse ar kalniem un ielejām, kur pārbaudīt savas un tehnikas spējas, bet gan gadsimtiem ilgi saglabājusies liecība par Kuldīgas senāko vēsturi un tās iedzīvotājiem. Veckuldīgas pilskalnu aizsargā likums *Par kultūras pieminekļu aizsardzību*. Tādēļ svarīgi ievērot būtiskāko: nedrīkst senvietu bojāt un piegružot, kurināt tur ugunsgrākus, izbraukāt ar transportlīdzekļiem. Arheoloģiskā pieminekļa vietā nedrīkst arī ar metāla detektoriem vai citām ierīcēm meklēt priekšmetus un izcelt tos no zemes.

Pirmie aprīņa Dziesmu svētki Veckuldīgas pilskalnā 1928. gada 17. jūnijā.

IZPOSTĪTAIS NAV ATJAUNOJAMS

I. Rozentāle norāda, ka šis ir lielākais kuršu pilskalns un tas saistīts ar pilsētas pirmsākumiem. „Kāpēc izbraukāt ir slikti? Kultūrlānis satur liecības par pilskalna apdzīvotības laiku, un Veckuldīgā tas nav biezs. Šādi postījumi atņem iespēju to pētīt.” Šādos pieminekļos izpostītais nav atjaunojams. Arheologi ne tikai pēta atrastos priekšmetus, bet arī to, kā tie izvietoti, kas atradies blakus, analizē kultūrlāni.

I. Rozentāle uzskata, ka par pilskalnu jārunā plašāk, jo tā ir mūsu visu pagātnes daļa. Iespējams, daudzi nav aizdomājušies, cik svarīgi ir to saudzēt. „Vairāk nekā 85 procentos Latvijas teritorijas vienīgās vēstures liecības ir lietiskie avoti, jo rakstība un ikono-

grāfiskie avoti jeb attēli nav seni. Lietiskie glabājas muzejos vai to atrašanās vietā – zemē. Ja tā tiek izraknāta vai citādi postīta, viss aiziet zudībā, un mēs senāko vēsturi izzināt nevaram. Ja kāds redz, ka cits posta, jāziņo kultūras mantojuma pārvaldei vai policijai. Tas attiecas ne tikai uz tiem, kuri izbraukā, bet arī uz mantračiem, kuri tāpat posta kultūras mantojumu.”

VEIDOJUŠĪ AR KOKA LĀPSTĀM

Veckuldīgas pilskalns atrodas vietā, kur Ventā ietek Krāčupīte. „Šeit ir klasiska upju sateka. Varbūt grava te jau bija pirms tam, bet to tāpat ieraka vēl vairāk, lai varētu uzburt valni un uztaisīt kalnu, jo patiesībā te bija vienkārši zemes rags starp divām upēm. Tajā laikā to darīja ar koka lāpstām, nevis ar

tehniku. Tie bija iespaidīgi zemes darbi. Pilskalns bija administratīvs centrs, un darbos te varēja iesaistīt cilvēkus no apkārtnes. Briesmu gadījumā viņi varēja pilskalnā patverties, jo tur bija visstiprākie koka nocietinājumi,” stāsta I. Rozentāle.

Pilskalns apdzīvots no vēlā dzelzs laikmeta (9.–12. gs.) otrās puses līdz 13. gadsimta sākumam, savukārt senpilsēta, visticamāk, pastāvējusi vēl līdz 1355. gadam, kad tai ierādīta jauna vieta tuvāk 13. gadsimta vidū celtajai vācu ordeņa mūra pilij pie Ventas rumbas.

KURŠU ZEMES BANDAVALS CENTRS

Ziedu laikos apdzīvots ne vien ap 100 x 100 m lielais pilskalns, bet arī blakus izvietotā, hektāru lielā priekšpils un 9,5 ha lielā

Izbraukātais Veckuldīgas pilskalns.

Veckuldīgas pilskalns 1948. gadā. Attēlā plakums un valnis, priekšplānā – aizmīlusi 2. pasaules kara tranšeja.

2011. gada izrakumos priekšpili atrastā slēdzene.

2011. gada arheoloģiskajos izrakumos Veckuldīgas pilskalna priekšpili atsegtais pavards. U. Kalēja foto.

senpilsēta, tā veidojot nozīmīgu saimniecisko centru. Senatnē Venta kalpojusi kā svarīgs satiksmes ceļš, tādēļ pilskalns pakājē, iespējams, bijis arī osta. Pētnieku uzmanību pilskalns saistījis vairākus gadsimtus. 1809. gadā to aprakstījis Kuldīgas vēstures pētījuma autors Ernsts Hennings, 19. gadsimta otrajā pusē savos ievērojamajos darbos to pieminējis arī Augusts Bīlenšteins. Pazīstamais pilskalnu pētnieks Ernests Brastiņš Kurzemes pilskalnu uzmērīšanas laikā 1922. gadā Veckuldīgu izraudzījies par „pieturas punktu, no kura skaitīti visu pārējo pilskalnu attālumi un virzieni”. Kopš 1924. gada tas iekļauts valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā. Veckuldīgas pilskalns tiek uzskatīts par kuršu zemes Bandavas centru Ventas vidustecē.

20. gadsimtā šī senvieta bija populāra kultūras un sporta pasākumu vieta. Tagad tā atrodas valsts aizsardzībā, un uz to ved pastaigu maršruti, interesentus piesaistot gleznainajai vietai, kas vienlaikus ir nozīmīga pagātnes liecība par kuršu materiālo un garīgo kultūru un Kuldīgas pirmsākumiem. 2014. gadā Veckuldīgas pilskalns pasludināts par Gada arheoloģisko pieminekli Latvijā.

Kristīne Pabērza
Kuldīgas novada muzeja arhīva un Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

SARUNA AR JUBILĀRI

Cita kultūra māca redzēt citādāk

Kuldīdzniece Inga Ziņģe-Pupiņa 15. februārī sagaidījusi 45. dzimšanas dienu. Šogad tā nosvinēta Spānijā, Malagā, kopā ar ģimeni.

Inga ir četru bērnu māmiņa un kopā ar māsu Aigu Vaitku vada dizaina un arhitektūras uzņēmumu *Royal Key* un tā filiāli veido arī Spānijā. Šis esot izaicinājuma laiks visai ģimenei: „Plānojam Spānijā palikt līdz mācību gada beigām – jūnija vidum. Divi bērni mācās spāņu skolās un piecu mēnešu laikā jau ir apguvuši valodu.”

PRIEKŠ SVINĒT KOPĀ

Lielu gandarījumu un lepnumu sniedzot bērni. Vecākie dēli Hugo (15) un Benjamins (12) nodarbojas ar sportu: „Abus aizrauj galda teniss. Benjamins pirms nedēļas Latvijā piedalījās valsts čempionātā galda tenisā un savā vecuma grupā ieguva otro vietu, bet dubultspēlēs – pirmo. Viņš spēlē arī futbolu. Spānija sniedz vērtīgu iespēju pilnveidoties un gūt šajos sporta veidos jaunu pieredzi. Benjamina mērķis ir kļūt par profesionālu sportistu, savukārt Hugo vēlas būt treneris. Vecākais brālis

Kuldīdzniece Inga Ziņģe-Pupiņa ar vīru Artūru, bērniem Hugo, Benjaminu, Magdalēnu un Georgu Ezru Spānijas zooloģiskajā dārzā Fuengirolā.

jau tagad trenē jaunāko.

Meitiņai Magdalēnai ir deviņi gadi, un viņai tuva ir māksla, savukārt jaunākajam dēliņam Georgam Ezram 14. februārī apritēja divi gadiņi. Viņš man ir ļoti skaista dāvana Mīlestības dienā. Dzimšanas dienas tagad varam svinēt kopā! Pēdējos gados, kopš esam tik liela ģimene, svinam šaurākā lokā. Ciemos atbrauc bērnu oma,

opis un onkulis, vēl divi draugi, un māja jau pilna!”

Inga atklāj, ka uzņemt ciemiņus sagādā prieku visai ģimenei – bērni speciāli gatavo muzikālus priekšnesumus. Viņu pašu dzimšanas dienas svinot aktīvi – tiek organizētas orientēšanās sacensības, laivu izbraucieni un citas sportiskas nodarbes. Kā īpašu dzimšanas dienu Inga atceras savu septiņp-

smito: „To atceros ar spilgtām un citādām izjūtām. Tieši tad sapratu un sajutu, ka esmu izaugusi.”

MĒRĶI VISĀS JOMĀS

Inga stāsta: „1. janvārī visi apsēžamies pie galda, un katrs uz savas lapas uzraksta mērķus, ko vēlas to gadā piepildīt. Nākamajā 1. janvārī vēstules pārļausim un skatāmies, kas no tā piepildījies.” Inga mērķi esot katrā dzīves sfērā: „Ir tādi, kas attiecas uz sevis pilnveidošanu, uz bērniem, profesionālo izaugsmi, veselību, mājokļa labiekārtošanu. Tā kā šogad esam pārmaiņu pieredzē Spānijā, viens no lielākajiem mērķiem ir tas, lai mani skolnieki pabeigtu mācību gadu šeit un vecākais dēls, kurš mācās Rīgas Tālmācības vidusskolas 9. klasē, nokārtotu eksāmenus. Savukārt viens no profesionālajiem mērķiem ir sevi apliecināt, pierādot, ka arī latviešiem ir, ko dot un iemācīt spāņiem. Komandas kodols atrodas Latvijā, strādājam tiešsaistē un vēlamies pierādīt, ka savu piedāvājumu varam arī eksportēt un piepildīt citas valsts iedzīvotāju sapni.”

IZKĀPT NO KOMFORTA ZONAS

Pēdējo gadu laikā Inga guvusi vairākas vērtīgas atziņas: „Novēlu

ikkatram piedzīvot to, kā ir dzīvot citā kultūrā. Ja vien ir vēlme, iespēju mūsdienās ir ļoti daudz. Spānija ar savu kultūru, vidi no Latvijas atšķiras krasi: šeit cilvēki domā citādāk, lietas redz no cita skatpunkta, un viens no otra varam mācīties daudz. Ir jāceļo, jo cita kultūra paplašina redzesloku. Savukārt mēs no spāņiem atšķiramies ar to, ka latviešiem patīk visas lietas izprast dziļāk un, ja kaut ko darām, tad gribam to izdarīt pēc iespējas labāk.

Vēlos cilvēkus iedrošināt kāpt pāri savām robežām. Tikai tā spēsim gūt jaunus izaugsmes, pilnveidoties. Pat tad, ja liekas, ka nav atbalsta vai finansiālo resursu, ir jānotic un jānododas, daudz nedomājot, kā nu būs. Varu teikt pēc pieredzes, ka vides maiņa, jauni cilvēki sniedz iedvesmu, idejas un pašā ceļa posmā līdz ar izpratnes maiņu daudz kas atnāk un sakārtojas pats no sevis. Ticu, ka katrs sirdī nes kādu vēlmi, kuru domā kādreiz piepildīt, kaut kur aizbraukt, taču vajag nevis gaidīt to kādreiz, bet uzdrīkstēties jau tagad. Nav jau, ko zaudēt, – atgriezies savā komforta zonā var jebkurā brīdī.”

Amanda Gustovska
Ingas Ziņģes-Pupiņas
arhīva foto

DIVI PAR VIENU

Kas ir svētki?

Darbs un gandarījums

Dace Nasteviča, folkloras kopas *Basu suiti* vadītāja: – Mani svētki ir darbs.

Svētki ir arī tad, kad esmu kopā ar saviem dziedātājiem kādās uzstāšanās reizēs. Tiem, kas uzstājas, koncerts ir svētki un atbildība reizē, jo mūs vērtē skatītāji. Savukārt svētki mājās man kā sievietei saistās ar ēst gatavošanu, tīrīšanu un gaidīšanu. Kad ierodas ciemiņi un tas brīdis pienāk, pats esi jau noguris un vēlāk esi laimīgs, ka

tie beidzas un var tikt pie trauku mazgāšanas.

Svētki manā dzīvē nav patīkamākā izraušanās no ikdienas. Pēc tam ir sajūta, ka atgriezies ikdienā pat ir patīkamāk. Tas ir manas dzīves ritms, pie kā esmu pieradusi, taču svētki nes ļoti daudz pārsteigumu, nezināmā un vairāk stresa. Neesmu vēl piedzīvojusi tādu situāciju, ka svētkus kāds radītu man. Bet to nenozēloju – tas nav vajadzīgs. Katram dots kas cits – varbūt man ir kas vairāk nekā citiem. Pēc perfektiem svētkiem nekad neesmu ilgojusies, taču ir lietas, kas dod svētku izjū-

tu, piemēram, kad pieskaros ērgelēm. Tad liekas, ka pati tām skanu līdzī un varu lidot līdzī skaņai.

Mani svētki ir arī bradāt pa jūras malu, pētīt akmentiņus, just jūras čalas, skatīties saulrietā. Svētki ir saulains rīts, apziņa, ka mans darbs pie tautas dziesmu vākšanas iet uz priekšu. Laimīga esmu tad, kad svētkus sarūpēju sev un izdzīvoju pati. Man nav, ar ko dalīties svētkos un pārdzīvojumos, nav neviena, ar ko sarunāties par to, kas ir svētki. Paļaujos vien uz sevi. Mūsdienās vispār cilvēkiem ir vienalga, kas ar citiem notiek. Katrs koncentrējas tikai uz sevi.

Liels prieks un gaišums

Mārtiņš Stebulis, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 12. klases

skolnieks, pašpārvaldes viceprezidents:

– Mani svētki ir būšana kopā ar citiem. Tie ir brīži, kad izjūtām pozitīvas emocijas, daudz prieka un gaišuma. Tā noteikti ir par citām īpašāka diena, jo tiek sagaidīta ar uzklātu galdu un citām aktivitātēm. Svētkos gribas darbus atlikt malā un izbaudīt brīdi, priecāties.

Mani un ģimenes īpašie svētki, šķiet, ir Ziemassvētki. Tad gaišas jūtas rada izdekorētas telpas un dāvanu gatavošana. Katros ir citādas izjūtas, piemēram, pagājušajos piedalījies skolas labdarības tirdziņā: rokām darinājām dekorus, cepām cepumus un savāktu naudu noziedoju. Braucām ciemos uz Landzes pansionātu Piltenē. Tas bija īpaši, jo svētkus radījām citiem.

Man svētki ir gan tad, kad kāds pārsteidz mani, gan tad, kad pārsteigumu kādam radu es. Esmu pārsteidzis, izrotājot telpas un

sarūpējot mīļu dāvanu. Paštaisīta sniedz daudz vairāk prieka – tā ir personiskāka nekā kas liels un dārgs. Esmu kādreiz darinājis tējas kastī, katrai tējai pierakstot, pret kādām kaitēm tā palīdz. Tā šķiet laba dāvana cilvēkam ar veselības problēmām, jo parāda manas rūpes par viņu.

Atmiņā palicis pērnā gada 18. novembris. Dziedāju Kuldīgas svētku kopkorī. Uz skatuves jutu spēcīgu enerģiju, kas mijās ar patriotismu un lielu piederības izjūtu.

Daces Nastevičas un
Mārtiņa Stebulā arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Puiku par vienu vairāk

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 8. līdz 15. februārim piedzimuši deviņi bērniņi: četras meitenes un pieci zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Elīna, Liene, Enija, Samanta, Renārs, Rūdolfs, Pēteris un Artūrs, bet vienam puisītim tas vēl tiek domāts.

RECEPTES

Ātrām darbdienu vakariņām

Mājas ēdiens ir gards un veselīgs, tomēr darbdienu ne vienmēr atliek laiks, lai ilgstoši to gatavotu. Maltā gaļa ir izejā tad, ja vēlaties

ātru gaļas ēdienu. Turklāt tas ir tāds gaļas veids, ko visbiežāk ēdīs arī bērni.

Lai pārliecinātos par gaļas sastāvu, vēlams to samalt pašam, tomēr steidzīgajiem der arī veikalos nopērkamā. Vienīgi vajadzētu izvairīties no tādas, kurai jau pievienota sāls un citas piedevas. Labāk tās pielikt pašiem, jo tad varat regulēt daudzumu.

Liesa gaļa veselīgā uzturā ir svarīga, tomēr tā jāpapildina ar svaigiem un termiski apstrādātiem dārzeņiem un pilngraudu produktiem. Nedrīkst aizmirst arī par piena produktiem, olām un zivīm.

RECEPTES

VISTAS KOTLETĪTES

Vajadzēs: 500 g maltas vistas gaļas, vienu burkānu un olu, 2 tējķ. mērrutku, 100 g ūdens, 50 g rīvmaizes, 2 ēd.k. eļļas.

Kā pagatavot. Uz dārzeņu rīves sarīvē burkānu. Rīvmaizi bļodā samaisa ar ūdeni. Liek klāt gaļu, burkānus, mērrutkus, olu un garšvielas, samaisa viendabīgā masā. Ar mitrām rokām no mīklas veido nelielas kotletītes, kuras cep uz pannas nelielā daudzumā eļļas. Var cept cepeškrāsnī. Pasniedz siltas ar salātiem un citām piedevām vai ēd aukstas kā uzkodu.

KĀPOSTU UN MALTĀS GAĻAS SAUTĒJUMS

Vajadzēs: 700 g maltās gaļas, vienu kāposta galviņu un burkānu, piparus, trīs četras ķiploka daiviņas, garšvielas, sāli, 50 g saldā krējuma.

Kā pagatavot. Kāpostus sagriež, burkānus sarīvē, visu apcep. Liek katliņā, pielej nedaudz ūdens un sautē. Arī malto gaļu uz pannas apcep, pievieno sasmalcinātu ķiploku, visu liek klāt kāpostiem, samaisa, pieber garšvielas. Pasautē apmēram 15 minūtes vai līdz brīdim, kad šķiet gatavs. Ja vēlas, beigās iemaisa saldo krējumu. Pasniedz ar svaigiem zaļumiem, vārītiem kartupeļiem vai maizi.

Katrīna
Spuleniece-
Aišpure,
uztura
speciāliste

NEDĒLAS VIESI

Pārliecība un smalkā rēķināšanas formula

Pēdējo mājas spēli Latvijas čempionāta pamatturnīrā aizvadījusi volejbola komanda Kuldīga/KNSS un ar 3:2 uzvarējusi viesus no Jelgavas. Vairāk stāsta komandas kapteinis MĀRIS GRĪNBERGS un treneris JĀNIS JERUMANIS. „Par šo sezonu puīšus varu tikai uzslavēt. Tāda, kāda ir šī, komandai vēl nav bijusi,” saka treneris.

Uzvaru jau parasti nevērtē. Tomēr kas, jūsuprāt, izdevās, un pie kā vēl jāpiestrādā?

Māris Grīnbergs (M.G.): Šodien Jelgavu uzvarējām piecos setos. Bieži vien ir tā, ka pirmo setu uzvaram, bet nākamās divas zaudējam, tad salūstam, sabrukam, un spēle beidzas. Šodien spējam to pagriezt otrā virzienā. Neizdarīto lietu bija daudz gandrīz katrā pozīcijā – pie tehniskām lietām jāpieliek daudz, jāspēlē precīzāk. Spēle bija nestabila. Kļūdāmies tur, kur nevajadzētu. Tikko pretinieks uzspiež savu spēli, tā mēs zaudējam. Mums ir svarīgi gūt pārliecību, ka varam, tad arī viss izdodas.

Jānis Jerumanis (J.J.): Svarīgākais bija savākties, jo pagājušajā nedēļā piedzīvojām ko līdzīgu spēlē pret Aizputi. Uzvarējām pirmo setu, bet pēc tam salūzām. Šodien puīšiem izdevās no bedres izrāpties – viņi dabūja cīņas-sparu, uzvarot garajās izspēlēs. Vīsa komanda bija gatava cīņai par katru punktu. Piektais sets

deva lielu pārliecību, ka varam beigt ar panākumu. Dāvis Andersons parādīja, kāpēc viņš ir viens no labākajiem servētājiem līgā.

Kāda ir sezona kopumā?
J.J.: Ir jau klāt beigas. Lielākā daļa komandas ir Kuldīgā, bet trīs dzīvo Rīgā, un viņi ikdienā ar mums netrenējas. Sezonas beigās parādās, ka tās komandas, kuras vairāk strādā kopā, nospēlē labāk. Sezonas laikā nekādu papildinājumu nemeklējam – mēģinām cīnīties saviem spēkiem. Spēlētāji ir atbildīgi, viņiem ir vēlme, un tas ir svarīgi. Mērķis nav vienkārši uzspēlēt volejbolu, bet sa-

sniegt ko vairāk.

Šogad līgā nav viegli. Ir astoņas komandas, pēc pamatturnīra divas pēdējās krīt ārā, savukārt pirmās divas automātiski ir fināla četrniekā, bet pārējās cīnīsies par divām brīvajām vietām. Sezonas laikā ir pierādījies, ka uzvarēt var ikviena komanda. Mēs esam nospēlējuši slikti pret relatīvi vājāku vienību, kas mums būtu jāņem. Un ir bijis arī tā, ka apspēlēts mazliet spēcīgāks pretinieks.

Kurā vietā kopvērtējumā esat?

J.J.: Mēs mētajamies, jo punktu attiecība mainās. Bet augstāk par sesto nepakāpsimies.

M.G.: Svarīgi, lai mēs nostiprinātos *play-off* zonā.

J.J.: Nākamajā kārtā esam.

M.G.: Jēkabpils, kas ir aiz mums, var vēl divas spēles uzvarēt. Ja šodien būtu uzvarējuši spēli ar 3:0 vai 3:1, tad

stabili būtu iekšā nākamajā kārtā, bet tagad jāreķina. Mums palikusi vēl viena spēle izbraukumā pret ventspilniekiem, un viņi kopvērtējumā ir augstākā pozīcijā nekā mēs.

J.J.: No otrās līdz sestajai vietai ir pieci seši punkti. Viena spēle, un var pakāpties augšup, bet ar zaudējumu nokrist tabulas apakšā.

Kur vieglāk: mājās vai izbraukumā?

J.J.: Mājās. Šogad ir daudz skatītāju. Pagājušo spēli klātienē vēroja arī itāļu treneris, kurš viesojās Kuldīgā. Viņš teica: ir lieliski, ka uz spēlēm nāk tik daudz skatītāju. Baltijas līgā reti kur to ir tik daudz.

M.G.: Divas trīs spēles nospēlējām slikti un domājām, ka skatītājs vairs nenāks, bet nē – tribīnes ir pilnas. Kuldīgā volejbolu mīl. Ja mēs spēlētu vēl nedaudz

labāk, tad vēl pilnāku zāli savākt nebūtu grūti. Paldies visiem par to!

Vai komandā vairāk ir vietējo?

J.J.: Jā. Kodols pa lielam palicis tas pats. Puīši grib spēlēt, atmosfēra ir laba. Pievienojas arī sporta skolas vecākās grupas audzēkņi. 16–17 gados jāsaprot, ka nevar tikai tāpat vien pabumboties: ir jādara daudz vairāk.

M.G.: Esam draugi laukumā un ārpus tā. Kopā esam savulaik spēlējuši arī Baltijas līgā.

J.J.: Šogad liels paldies jāsaka Dāvim Andersonam – viņš uzņēmis menedžera lomu, meklēja atbalstītājus. Šosezon ir pieci sponsori. Mazpilsētā grūti, jo neesam vienīgi – darbojas arī florbolisti, telpu futbolisti. Centīsimies, cik varēsim. Turēsim klubu, lai jaunajiem būtu, kur spēlēt.

Svarīgākās spēles vēl priekšā, atzīst volejbola komandas Kuldīga/KNSS treneris Jānis Jerumanis un kapteinis Māris Grīnbergs.

Spēles brīdi – komandas Jelgava un Kuldīga/KNSS.

VIEGLATLĒTIKA

Skolēni startē četrsciņā

Kuldīgas novada četrsciņā vieglatlētikā divās vecuma grupās vairāk nekā 150 skolēnu startējuši četrās disciplīnās: 60 un 200 metru skrējienā, pildbumbas mešanā un tāllēkšanā.

2013.–2014. g. dzim. grupā meitenēm uzvarējusi Rūta Andersone (Kuldīgas Centra vidusskola), otrā – Lauma Dorbe (V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskola), trešā – Loreta Krūmiņa (Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību

vidusskola); zēniem pirmais – Patriks Reķis (KMHZV), otrais – Gustavs Vītoliņš, trešais – Niks Borisovs (abi no VPKV).

2011.–2012. g. dzim. grupā meitenēm labākā bijusi Elīze Prūse, otrā – Signe Soldatenoka, trešā – Elizabete Kiršteine (visas no KCV); zēniem pirmais – Matīss Duburs (KCV), otrais – Emīls Auziņš (KMHZV), trešais – Emīls Zvirbulis (KCV).

Ar medaļām no Valmieras

Latvijas jaunatnes vieglatlētikas čempionātā U18 un U20 grupā Valmierā Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņiem ir arī vairākas godalgas.

U18 grupā Alekssis Gailītis uzvarējis gan tāllēkšanā (6,89 m), gan trīssoļlēkšanā (13,93 m). Trīssoļlēkšanā septīti bijusi Keita Jēkabsons (11,11 m), bet jauniešiem septītais – Kristens Viļums

(11,98 m). 4 x 200 metru stafetē sporta skolai ceturtais rezultāts (42.07); Aleksandrs Vaskops, Roberts Gluškovs, Dāvids Ķemeris un Edijs Vitomskis).

U20 grupā 60 m barjerskrējienā pirmais – Ralfs Zazerskis (7.94), viņam arī otrais rezultāts 60 metros (7.08). Trīssoļlēkšanā trešā – Janita Antipina (11,99 m), tāllēkšanā viņai piektais rezultāts (5,36 m).

VOLEJBOLS

Novadā labākā – Kuldīgas komanda

Par novada čempioni volejbolā sievietēm kļuvusi vienība **Kuldīga**.

Panākumu kaldinājušas Sofija Ješkevica, Elīza Lurdesa Alksne, Anete Astaševska, Rebeka Rīna, Baiba Grīnberga, Ieva Leite, Agnese Megne, Zane Gāliņa, Una Kazakova, Ilva Milzarāja.

Vispirms notika pusfināls. *Sporta skola – Skrunda* nospēlēja ar 3:0, rezultatīvākās bija Rēzija Bikava (septiņi punkti, sporta skola) un Nikola Levica (četri, Skrunda). Spēlē *Kuldīga – Kurmāle* rezultāts ir 3:1, Agnesei Megnei 23 punkti (Kuldīga), Hevenai Leperai – 21 (Kurmāle).

Ciņā par bronzu *Kurmāle* ar 3:0 pieveica *Skrundu*. Kurmāles komandā spēlēja Gita Soldatenoka, Una Birzniece, Marika Grīniņa, Marika Stepe, Ina Saliņa, Rūta Kociņa, Baiba Zaļevska, Sabīne Kurnava, Hevena Lepera, Silva Ivuškāne. Ciņā par zelta medaļām *Kuldīga* ar 3:0 pieveica sporta skolu, kas saņēma sudraba godalgas (Kristiāna Muiž-

Komanda *Kuldīga* – novada čempione volejbolā.

arāja, Alise Kazakova, Anete Rūtenberga, Nikola Krīgere, Alise Vaskopa, Elīza Alise Kārklīņa, Nikola Marija Meikšane, Rēzija Bikava, Laura Šmīdenberga, Daniela Agriņa, Diāna Sedliņa; trenere Ieva Ņečiporuka.

Pasniegtas arī individuālās balvas: labākā uzbrucēja un rezultatīvākā spēlētāja kopvērtējumā – Agnese Megne (*Kuldīga*), labākā blokētāja – Ieva Leite (*Kuldīga*), labākā servētāja – Marika Grīniņa (*Kurmāle*).

Vīri vēl turpina

Novada atklātajā volejbola čempionātā vīriešiem aizvadīta viena spēle.

Rezultāts: *Blice – Kuldīgas novada sporta skola* 3:2.

BOKSS

Cīņas garša un pieredze

Kuldīgas novada atklātajā boksa čempionātā Alsungā dažāda vecuma un svara kategorijā aizvadītas 40 cīņas – krietni vairāk nekā citkārt. „Viss iecerētais izdevās,” saka organizators Sergejs Ahmaduļins.

„Pieteicās necerēti daudz dalībnieku no visas Latvijas. Parasti bija no 12 līdz 15 cīņām, bet šoreiz – 40. Pēdējā brīdī gan neatbrauca sporta klubs no Daugavpils, tāpēc noteiktā vecuma un svara kategorijā bija jāmēģina salikt jaunus pārus. Tas arī izdevās, un ringā devās visi.”

Piedalījās arī S.Ahmaduļina audzēknis Toms Libergis, kurš cīnījās desmit gadus veco sportistu

grupā. Cīņa ringā bija līdzīga, un pretiniekos Tomam bija Kuldīgas trenera Sergeja Leonova audzēknis Sebastians Mazzariņš. Tiesneši viņiem piešķīra neizšķirtu.

Kuldīgas pārstāvji ikdienā trenējas kliboksa, bet S.Leonovs uzsver, ka cīņas sporta veidu sacensības novadā vienmēr atbalsta, šoreiz uz Alsungu dodoties ar pieciem audzēkņiem.

Artūram Lūsim (svara kategorija – 91 kg, 2004. g. dzim.) un Gustavam Blūmam (75 kg, 2004. g. dzim.) šī bijusi debija. G.Blūmam pretinieks nav ieradies un nācies stāties pretī pieredzējušam bokserim. Lai arī cīņa zaudēta, sportists guvis labu sacensību pieredzi. Lī-

dzīgi gājis A.Lūsim. „Uzdevums abiem bija noturēties ringā un parādīt, ko viņi māk. To arī izdarīja,” sportistus paslavē treneris. Māris Ūdriņš (75 kg, 2004. g. dzim.) savu pretinieku ar 2:1 uzvarējis. Arī viņam pēdējā brīdī tas nomainīts un bijis par vienu kategoriju smagāks. Pēc cīņas secināts, ka bokserim lauzts pirksts. Māris Didžus (64 kg, pieaugušie) savam pretiniekam zaudējis pēc punktiem.

S.Leonovs sacensības arī tiesāja: „Alsungā startējam ne pirmo gadu, un katru gadu līmenis aug. Pasākums bija ļoti noorganizēts, atbraukuši ļabi tiesneši – tiesāja korekti. Ieradušās labas komandas.”

Mirkļi no Kuldīgas novada boksa čempionāta.

ZOLĪTE

Pašlaik vadībā skrundenieki

Arvīda Mihņeviča kausa izcīņā zolītē 4. kārtā spēlejuši 23 dalībnieki, un spraigā cīņā uzvarējis Aldis Kliemanis no *Skrundas* (26 lielle punkti, 92 mazie).

Otrais palicis Andrejs Jēkabsons no *Kurmāles* (22 l. p. un 70 m. p.), trešais – Kārlis Romanovskis no *Kuldīgas* (22 l. p. un 48 m. p.).

Kopvērtējuma situācija ir atšķirīga: spēlētājiem ir gan kāpumi, gan kritumi. Pagaidām 1. vietu ieņem A.Kliemanis (83 l. p. un 169 m. p.), 2. vietu – Andris Polis (76 l. p. un 168 m. p.) no *Vilgāles*, 3. – Juris Rožukalns no *Skrundas* (57 l. p. un 77 m. p.). Vadībā izvirzījušies skrundenieki, bet cīņā par labākā zolētāja titulu iesaistījušies arī citi: 1. vietā ar 15 zolēm ir Ilgvars Jansons (*Vilgāle*) 2. vietā – A.Polis un Kārlis Romanovskis ar 12 zolēm, uz trešo vietu pretendē pat trīs, jo katram ir pa desmit zolēm: Juris Rožukalns no *Skrundas*, Guntis Kārklīšs un Kaspars Ābuls no *Kuldīgas*. Nākamā kārtā – 19. februārī 10.00 Ēdoles kultūras namā.

Kā iegūt vairāk zolu? Domā Arvīda Mihņeviča kausa izcīņas dalībnieki.

SPORTA KALENDĀRS

- 18.II 10.00 Kuldīgas sporta namā (Virvas ielā 13) – novada atklātais čempionāts **VOLEJBOLĀ** vīriešiem.
- 18.II 11.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Kurzemes jaunatnes sacensības **FUTBOLĀ TELPĀS** U9 grupai.
- 18.II 16.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts **TELPU FUTBOLĀ**.
- 19.II 11.00 pie Kuldīgas vieglatlētikas manēžas – **SKRIEŠANAS, NĪJOŠANAS** pasākums *Noskrien ziemu*.
- 19.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts **VOLEJBOLĀ** vīriešiem.
- 19.II 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts **TELPU FUTBOLĀ**.
- 19.II 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts **FLORBOLĀ** U15 grupai.
- 19.II 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes **FLORBOLĀ** 2. līgā (Vārme).
- 21.II 18.30 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts **VOLEJBOLĀ** vīriešiem.
- 23.II 14.30 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts **VOLEJBOLĀ** U12 grupas meitenēm.
- 24.II 14.30 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts **VOLEJBOLĀ** U12 grupas zēniem.
- 25.II 10.00 Kuldīgas sporta bāzēs – novada 12. **ZIEMAS SPORTA SPĒLES**.
- 25.II 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas kausa izcīņas ceturtdaļfināls **TELPU FUTBOLĀ: Nikers – Lats**.
- 25.II 17.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts **TELPU FUTBOLĀ**.
- 26.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts **VOLEJBOLĀ** vīriešiem.
- 28.II 10.00 Kuldīgas hallē – *Top!* kausa izcīņas priekšsacīkstes **VOLEJBOLĀ** skolu komandām.

Par **SPORTA PASĀKUMIEM**, rezultātiem informējiet
e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Bibliotēkā šodien 16.00 lasītāju kluba tikšanās.

Amatu mājā līdz 28.II Liepājas Tautas fotostudijas *Fotast* četru autoru izstāde *No skices līdz*. Alsungas mūzikas skolas mākslas klases izstāde *Apģērbs kā vēstījums*.

GUDENIEKOS

Basu bibliotēkā līdz 28.II Maijas Čapas gleznu izstāde *Ainavas*, 2. daļa.

ĪVANDĒ

Bibliotēkā līdz 30.III Anitas Darģes gleznas.

KABILĒ

Saieta namā Sencis 18.II 15.00 grāmatas *Persona un personālisms: pārdzīvojot ideālisma sabrukumu* atvēršana. Izdevumā aplūkota Kabilē dzimušā pirmā latviešu filozofa Jēkaba Oša (1860–1920), viena Latvijas Universitātes pamatlicēja biogrāfija un analizēta viņa filozofiskā sistēma jeb personālisms. Piedalīsies autors Andis Hiršs, filozofi Andrejs Balodis un Ainārs Kamoļiņš.

KURMĀLĒ

Pagastmājā 18.II 18.00 Ārijas Elksnes dzīves melodijas ar dziedātāju Lailu Ilzi Purmalieti un sieviešu ansambli *Atspulgs*.

LAIDOS

Bibliotēkā līdz 28.II Aijas Lubiņas sērkociņu etiķetes un Daces Beļajevs portretu izstāde *Vizionārs*.

Sermītes bibliotēkā līdz 28.II Oļģerta Visvalža Grūbes fotogrāfijas.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 25.II 19.00 dziedātājas Kristīnes Šomas koncerts *Mīlestības krāsās*.

11.III 22.00 balle ar grupu *Nakts ziņas*.

Bibliotēkā līdz 28.II Aijas Šteigmanes svečturu izstāde.

PADURĒ

Bibliotēkā līdz 28.II Dainas Girvaites fotoizstāde *Mani putni*, izstāde bērniem *2023. gads – Truša gads*.

PELČOS

Tautas namā 18.II 19.00 Valentīndienas balle jauniešiem, muzicēs DJ Kristapss, ciemosies Kuldīgas jauniešu mājas pārstāvji.

10.III 21.00 balle ar Jāni Kalniņu no grupas *Roja*.

Bibliotēkā 22.II 11.00 tikšanās ar bērnu grāmatu rakstnieci Eviju Gulbi.

RAŅĶOS

Bibliotēkā līdz 28.II Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Uzticēšanās*.

RENDĀ

Bibliotēkā līdz 31.III *Kuldīgas palešu* gleznu izstāde *Mākoņu pasaule*.

RUDBĀRŽOS

Bibliotēkā līdz 24.II izstāde *Radošums dzimtas četrās paaudzēs: Daira Ābola, Ilze Ābola, Eva Behmane, Emīlija Behmane*.

Kultūras namā 18.II 14.00 dokumentālā filma *Paule* (par lauku un mazpilsētu kultūras namiem pandēmijas laikā), tikšanās ar režisori Indru Vaļenīci.

26.II 14.00 darbnīca *Rotas no dabīgās ādas*, pieteikties līdz 23.II pa tālr. 26261729 (Inesei).

4.III rotu darbnīca, pieteikties pa tālr. 22402022 (Elīnai) vai 26261729 (Inesei)

RUMBAS PAGASTĀ

Bibliotēkā 27.II lasītāju klubiņš.

SKRUNDĀ

Kultūras namā 17.II 18.00 *Popiela – Jautrās bikses*. Pieteikties līdz 15.II.

18.II 18.00 *Pannas teātra* izrāde *Gribu bērnu!*, lomās: Ģirts Ķesteris, Elīna Vāne, Zane Daudziņa un Aldis Siliņš.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 20.II kalēja Laimoņa Spēka kalumi, līdz 24.II Dagnijas Grundbergas radošo darbu izstāde *Mana meditācija*, līdz 28.II Nataljas Jurkevičas medus prjāņiki.

Šodien 13.00 tikšanās ar bērnu grāmatu autori levu Samausku.

Kultūras namā 25.II 19.00 *Popiela*, pieteikties pa tālr. 26263960.

VĀRMĒ

Bibliotēkā līdz 28.II vārmenieces Noras Beķeres gleznas un ogle zīmējumi.

KULDĪGĀ

Kultūras centrā 18.II 18.00 grupas *Bet bet* koncerts.

25.II 18.00 deju koncerts *Visi ceļi ved uz Kuldīgu*: vidējās paaudzes kolektīvi *Bandava* (Kuldīga), *Dižbramaņi* (Rīga), *Atvars* (Jaunjelgava), jauniešu kolektīvi *Puzurs* (Druva), *Liedags* (Ventspils), Kuldīgas Tautas deju ansamblis *Venta*.

10.III 19.00 koncertuzvedums *Šveiks – dziesmu spēle toreiz un tagad*.

24.III 19.00 grupas *Ducele* piecgades koncerts.

Novada muzejā līdz 2.IX rakstnieces Andras Manfeldes un mākslinieces Neonillas Medvedevas izstāde *Uzzīmē baltu lietu*.

Bibliotēkā Lūcijas Zahares izšuvumi: līdz 28.II izvilktumu darbi, no 1.III izstāde *Sievišķīgas lietas*.

Līdz 31.III lldzes Osas gleznu izstāde. 16.III 16.00 ceļotmīļotāju tikšanās ar Bruno Šulcu, viņa filmas *Pipara ceļš* fragmenti.

KINOAFIŠA

Kultūras centra kinozālē (Piltenes ielā)

LATVIJAS FILMAS

Mātes piens (2023), Latvija. Vēsturiska drāma pēc Noras Ikstenas romāna moļviem. 1 h 50 min. 12+.

18.II 14.40, 19.II 12.30, 21.II 19.40, 22.II 17.20, 23.II 19.30.

Jauna, daudzsološa ārste konfliktā ar totalitāro padomju režīmu zaudē visu – karjeru, mīlestību pret dzīvi un pat mātes instinktu, liedzot bērnam savu pienu. Meita pieaugot kļūst par viņas vienīgo atbalstu, cenšas palīdzēt mātei depresijā un pati mēcās izdzīvot nomācošajā padomju režīmā. Laiks – okupētajā Padomju Latvijā no 1945. līdz 1989. gadam. Lomās: Maija Doveika, Elīna Vaska-Botere, Indra Briķe, Inga Tropa, Rūta Kronberga, Madara Mazā u.c. Režisore – Ināra Kolmane.

CITAS FILMAS

Runcis zābakos: pēdējā vēlēšanās (2022), ASV, Japāna. Animācijas piedzīvojumu filma. Ilgums: 1 h 43 min. Vecums: 7+.

18.II 12.30, 20.II 17.20.

Runcis dodas uz Melno mežu, lai atrastu noslēpumaino vēlēšanos zvaigzni un atgūtu zaudētās dzīvības. Viņš aicina

23.III 14.00 tikšanās ar tulkotāju Armīnu Voitkānu.

Vecajā rātsnamā līdz 10.III Ērikas Mālderdes darbu izstāde *Papīra valoda*.

Mākslas namā 24.II 17.00 saruna ar gleznotāju Ritumu Ivanovu par viņa izstādi *Vērotāja laiks* un ar mākslas zinātnieku Raimonu Kalēju. Izstāde līdz 26.II.

2.III 14.00 kuldīdznieces Martas Hercas dokumentālā filma *Mēs tikai tagad sākam* par holokausta izdzīvojušo Marģeru Vestermani.

10.III tiks atklāta izstāde *Kuldīgas „Vulkāns”*. *Atmiņu un iztēles lauks*.

Koncertzālē Klavins Piano 26.II 16.00 pianists Arnis Zandmanis, J.S.Baha *12 prelūdijas un fūgas*.

18.III 18.00 *Savādā meitene* – Egona Valtera dziesmas ar Aleksandra Čaka vārdiem. Dziedātāji Lauris

Valters, Krišjānis Valters, Madara Orola, Uldis Veigurs (balss, saksofons), mūziķi Jānis Miltiņš (taustiņinstrumenti), Jānis Rubiks (kontrabass, basģitāra), Krišjānis Bremšs (sitaminstrumenti), Dmitrijs Tarasovs (ģitāra).

Mūzikas skolā 18.II 15.00 grāmatas *Ernesta Vignera Kuldīgas mūzikas skola. 1945–2020* atvēršana.

22.III Kurzemes mūzikas skolu audzēkņu festivāls *Notīci sev*.

Senioru skola

Adatu fabrikā 22.II 10.30 seminārs ar priekšzināšanām „Google” rīki. *Viedtālruna lietošana un iespējas*. Nodarbību vada Artis Gustovskis, Toms Girvaitis.

Mārtiņzālē 23.II 11.00 seminārs par kristāliem, to vadīs sevis izziņāšanas centrs *Pegazs*, speciāliste Ludmila Burda-Šalajeva.

Festivāls No baroka līdz rokam

21.II Kurzemes skolu festivāls-konkurss.

1. daļa Kuldīgas jauniešu mājā 12.00: instrumentālie un tautas mūzikas ansambļi.

2. daļa Kuldīgas kultūras centrā 15.00: vokāli instrumentālie ansambļi, džeza kolektīvi un popgrupas.

palīgā bijušo sabiedroto un ienaidnieku – apburošo Kitiju. Viņiem piebiedrojas dzīvespriecīgais krancītis Perro. Trijotnei uz pēdām būs ļaundaru komanda un lielais vilks. Filma dublēta latviski.

Avatars: ūdensceļš (2022), ASV. Asa sižeta zinātniskā fantastika. Ilgums: 3 h 12 min. Vecums: 12+.

19.II 14.50, 20.II 19.20. leguvis jaunu veidolu, kareivis Džeiks Sallijs uzņemas ģimeni un draugus aizsargāt no alkatīgajiem Zemes biznesmeņiem, kad tie ar armiju atgriežas Pandorā. Režisors – Džeimss Kamerons. Angļu valodā ar latviešu un krievu subtitriem.

Megana (2022), ASV, Jaunzēlande. Trilleris, šausmu filma, zinātniskā fantastika. Ilgums: 1 h 42 min. Vecums: 12+.

19.II 18.20, 21.II 17.30, 22.II 19.40, 23.II 17.20.

M3GAN jeb Megana ir mākslīgā intelekta brīnums, lelle, kas radīta būt par bērnu pavadoni un vecāku sabiedroto. Lelli izstrādājusi rotaļlietu uzņēmuma robotiķe Džemma. Kad Džemma kļūst par astoņus gadus vecās brāļmeitas Keidijas aizbildni, viņa vēl nav gatava kļūt par mammu. Džemma nolemj iz-

mantot M3GAN prototipu, lai atrisinātu Keidijas pieskaņšanos. Šausmām ir jauna seja, un viņas vārds ir Megana. Angļu valodā ar latviešu un krievu subtitriem.

Herisas kundze dodas uz Parīzi (2022), Lielbritānija, Kanāda, Francija, Ungārija, Beļģija. Drāma, komēdija. Ilgums: 1 h 56 min. Vecums: 12+.

24.II 17.20, 27.II 17.20, 28.II 20.00, 1.III 17.00, 2.III 17.30.

Ada Harisa ir apkopēja 50. gadu Londonā, kura neprātīgi iemīlas Kristiāna Diora augstās modes kleitā. Viņa sāk krāt naudu, lai dotos uz Parīzi. Tur viņa drīz atklāj, ka Diora kleitu nebūt nav tik viegli nopirkt...

Filma angļu valodā ar subtitriem latviešu un krievu valodā.

Es gribu dejot. Vitnijas Hjūstones filma (2022), ASV. Drāma, biogrāfija, muzikāla filma. Ilgums: 2 h 24 min. Vecums: 12+.

24.II 19.40, 27.II 19.40, 28.II 17.20, 1.III 19.20, 2.III 19.50.

Priekpilns un emocionāls visu laiku dižākās soulmūzikas dziedātājas dzīves un mūzikas slavinājums. Filma angļu valodā ar subtitriem latviešu un krievu valodā.

MANTOJUMS

Izdota grāmata par mūzikas skolu

18. februārī 15.00 E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolā tiks atvērta grāmata – vērienīgs šīs mācību iestādes muzikālās dzīves apkopojums.

„Grāmata ir lieliska – tā stāsta ne tikai par mūzikas skolu Kuldīgā un vispār norisēm Kurzemē, tā ir liecība par kultūru un cilvēkiem Latvijā no 1945. līdz 2020. gadam,” saka autore, ilggadējā mūzikas skolas direktore Maruta Rozīte, kas tur nostrādājusi vairāk nekā 55 ga-

rus. „2020. gadā apritēja 75 gadi, kopš Kuldīgā mūzikas skola pastāv. Strādāju pie grāmatas tāpēc, lai nozīmīgā jubileja nebūtu tikai garāmskrejošs mirklis, bet lai skolas dzīve šajā laikposmā būtu apkopota. Līdz ar to ir atspoguļots, kāda bijusi mūzikas skolu attīstība visā Latvijā. Tie, kuri grāmatu lasīs, varēs labi pārskatīt, kā šo gadu garumā viss bijis: kādi notikumi, konkursi rīkoti, kādi slaveni mākslinieki te izauguši un ciemiņi

viesojušies. Manā skatījumā Kuldīgas mūzikas skola ir gaismas pils, ko visiem vajadzētu prast novērtēt.”

Grāmatas atvēršana apvienota ar tradicionālo absolventu koncertu.

Daina Tāfelberga
Lailas Liepiņas foto

PĀRDOD

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (330 EUR/palete), klucīšus (125 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas **BĒRZA BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 295 EUR par paleti. Tālr. 28270401.

SIA AJG plus pārdod sažāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu bērza **MALKU**. Tālr. 26383529.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 29711967.

Dāvji Mežs pārdod **MALKU** maisos. Nodrošinām piegādi, pieejams liels daudzums, malka kvalitatīva un sausa. Tālr. 26850057 (Mārtiņš).

Pārdod skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 25607959.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

KARTUPEĻUS 'Vineta'. Tālr. 26821553.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

VAJADŽĪGI

SIA *Skrunda* (46103000821) aicina darbā **ZIVKOPI** ar traktorista tiesībām. Samaksa no 765 EUR. Tālr. 27498422; 29991848.

KURZEMNIEKU
martam var abonēt

līdz 26. februārim:
• www.abone.pasts.lv
(ietaupot 1,50 eiro);

līdz 24. februārim:
• www.kurzemnieks.lv/
abone (ietaupot 1,50 eiro);
• pastā;
• pie pastniekiem;
• redakcijā
(ietaupot 1,50 eiro);

līdz 20. februārim:
• pa tālruni
67008001 vai 27008001.

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI**. Cena: 15 000–25 000 eiro. Tālr. 26553414.

DZĪVOKLI. Tālr. 26444538.

DZĪVOKLI Kuldīgā. Tālr. 22447206.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS un lauksaimniecības tehniku. Tālr. 25357742.

Mežu, lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 29386009.

Vietējais mežsaimniecības uzņēmums pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS**: izcirtumus, jaunaudzes, briestaudzes. Interesē dažāda lieluma platības. Augstākā cena reģionā. Tālr. 25731315.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirmsas, lauksaimniecības zemi. Tālr. 28282021.

Nopirkšu **MEŽU AR ZEMI** vai lauku viensētu. Tālr. 26157008.

MEŽUS, cirmsas, malku. Tālr. 26544462.

Pērkam **AUGOŠUS KOKUS** mežā, paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**, braucu pakal. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Briežu, aļņu, buku **RAGUS**. Braucu pie klienta. Tālr. 24914134.

SENLAICĪGAS ALUS PUDELES ar uzrakstiem stiklā, ulmaņlaiku radioaparātus koka korpusā, padomju laika fotoobjektīvus un kinoobjektīvus. Tālr. 28009467.

PĒRKAM

Augošu koku cirmsas un sortimentus pie ceļa;

Meža īpašniekiem:
• Veicam bezmaksas konsultācijas;
• Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
• Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsma dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

SIA *Bērzi plus* **NOTĪRA KRĪMU APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Tālr. 29150380.

Dāvji Mežs piedāvā bez maksas **APAUGUMA** novākšanu no aizaugušām lauksaimniecības zemēm, piemaksājām 3 EUR/m³ par katru sašķēdoto berkubu, kas iegūts no apauguma. Strādājam ātri un kvalitatīvi. Tālr. 27406251.

Visu veidu labiekārtošanas, demontāžas, utilitācijas, bīstamo koku zāģēšanas pakalpojumi. **LABIEKĀRTOSIM JŪSU TERITORIJU**, apzāģēsim kokus (arī bīstamos), krūmus. Nojauksim, savāksim, aizvedīsim, izvāksim utt. Telpu atbrīvošana no nevajadzīgām lietām. Grodu akas tīrīšana. Droši zvaniem, visu sarunāsim. Tālr. 27157004.

Mainām jumtu segumus, **TELPU REMONTS**, siltināšanas darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26231135.

SILTINĀM MĀJAS ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

DZIĻURBUMI. Tālr. 29296723.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

SIA *AC-DC Sistēmas* (40203392106) **SAULES ELEKTROSISTĒMU IERĪKOŠANA** no tāmes līdz nodošanai ST. Tālr. 29998786.

Ķīmiskajā tīrītavā **PARELLA** Smilšu ielā 12, Kuldīgā, **10% ATLAIDE** visiem ķīmiskās tīrīšanas pakalpojumiem!

Kuldīgas pensionāru apvienības **RUMBIŅA** valde aicina piedalīties **biedru sapulcē**

21. martā 11.00 Kuldīgā, 1905. gada ielā 6, Mākslas namā.

Darba kārtība:

- biedrības darbības pārskats par 2022. gadu un 2023. gada darbības virzieni,
- biedrības 2023. gada budžeta projekts.

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**
Tālr. 63324881.

LĪDZJŪTĪBAS

*Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmuli,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.*

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību Kasparam Šabānam un viņa tuviniekiem, no vecmāmiņas atvadoties.

Kuldīgas novada pašvaldības policijas kolēģi

*Reiz pienāk diena, nelūgta un
skarba,*

Kad dziļi, dziļi daudziem sirdis sāp.

/O.Skuja./

Izsakām līdzjūtību Andrim Virbulim ar ģimeni un pārējiem tuviniekiem, MIRDZU mūžībā pavadot.

Marija, Aina, Austrā, Gudīni,
Mūrnieki

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,

Un siltums, ko izstaro sirds,

Tas nezūd, tas paliek un mirdz.

/V.Egle./

Izsakām līdzjūtību Andrim, Kalvim un pārējiem tuviniekiem, MIRDZU mūžībā aizvadot.

Mednieku klubs Basi

Ir skumjas, kas acīs asaras rieš,

Ir atmiņas, kas visu dzīvi silda.

/A.Skujiņa./

Izsaku visdziļāko līdzjūtību MIRDZĪNAS tuviniekiem un draugiem, viņu mūžībā pavadot.

Draudzene Lūcija

Lai sapnis balts viņas dvēselī aijā

*Un klusais miers ar saviem spārnēm
sedz.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Andrim Virbulim un ģimenei, tuvu cilvēku zaudējot.

Inta un Jānis

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,

Un siltums, ko izstaro sirds,

Tas nezūd, tas paliek un mirdz.

/V.Egle./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību brālēnam Andrim Virbulim un pārējiem tuviniekiem, mīlu cilvēku zemes klēpī guldot.

Māsīcas Silvija Bite un
Zigrīda Kūlaine ar ģimenēm

*Tava mīļa māmuliņa
Mūža miegu aizmigusi,
Apklusuši silti vārdi,
Neteiks labu padomiņu.*

/T. dz./

Izsakām Tev, Gunitiņ, un tuviniekiem mūsu visdziļāko līdzjūtību un domās esam kopā ar Tevi.

Inuta un Gatis

Tikai klusa sāpe sirdī

Ilgi vēl pēc tevis sauks.

/J.Silazars./

Mūsu līdzjūtība Gunitai un ģimenei, mammu mūžībā pavadot.

Ilga, Andris

Šalciet klusi, dzimtie meži,

Mūža dziesma beigusies...

/S.Kaldupe./

Visdziļākā līdzjūtība Gunitai un Gintai, no mammītes atvadoties uz mūžu.

Evrika

Vairs manis neesot,

Ak, neticiet, es esmu

Ar jums, starp jums,

Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās.

/I.Rudene./

Izsakām dziļu līdzjūtību Gintai ar ģimeni, māmiņu mūžībā pavadot.

Mājas Saldnieki-1 kaimiņi

Tu, mīļā māt, nu projām aizej klusi

Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.

/M.Bārbale./

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Bubindusam un ģimenei skumju brīdī.

Dagnija ar ģimeni, Smaida

Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs,

Jo Viņa priekšā visi ir dzīvi.

/Lk. 20:38/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim Bubindusam, mammīti mūžības ceļā pavadot.

Kuldīgas Sv. Annas draudze un mācītājs

Pierimst soļi, klusē doma,

Neskan mīļās mātes bals.

Tikai klusa sāpe sirdī

Ilgi vēl pēc viņas sauks.

/E.Zāļīte./

SIA *Rajaks* kolektīvs izsaka visdziļāko līdzjūtību Jānim Bubindusam, māmuļu zemes klēpī guldot.

Izsakām līdzjūtību Jānim Bubindusam un ģimenei, mammu, omīti zaudējot.
Zviedru ģimene

Par sporta pasākumiem,
rezultātiem informējiet

e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

11. martā 21.00 Ēdoles kultūras namā

BALĻE.

Spēlē Jānis Krūmiņš no grupas *Apvedceļš*.
Ieeja: iepriekšpārdošanā 10 EUR, balles laikā 15 EUR.
Bīlešu iegāde Ēdoles kultūras namā. Tālr. 22013247.

VĀRDADIENAS

No 18. līdz 25. februārim

18. Kintija (373), Kora (20)
 19. Zane (5507), Zuzanna (41)
 20. Smuidra (24), Smuidris (4),
 Vitauts (557)
 21. Ariadne (14), Eleonora (1132)
 22. Adrians (3020), Adriāna
 (387), Adrija (515), Ārija (2097),
 Rigonda (119)
 23. Almants (70), Haralds (1733)
 24. Diāna (9088), Dina (1899),
 Dins (169)
 25. Alma (515), Annemarija (118)

Populārākie: Diāna un Haralds.

Grieķiski – bagāts

Adrians Raiens Jurševskis, kuldīdznieks, nodarbojas ar aktiermākslu, modelēšanu un mediju menedžēšanu:

– Vārdu izdomāja mamma: no sākuma viņa gan bija domājusi mani saukt par Danielu, bet beigās nonāca pie Adriana Raiena. Līdz 16 gadiem man vārds īsti nepatika, bet tad satiku cilvēku, kas izskaidroja vārda nozīmi, un domas mainījās. Izrādās, ka Adrians ir grieķu izcelsmes vārds, kas nozīmē *bagāts*. Man bagātība nav materiālas lietas, bet gan iespēja dzīvot, radīt atmiņas un satikt cilvēkus, kuri būs daļa no piedzīvojuma. Un, ja tagad man būtu iespēja vārdu mainīt, es nekādā gadījumā to nedarītu. Mani ļoti bieži sajauc, nosaucot par Kristoferu vai arī Danielu, un tas ir diezgan ironiski. Biežākās iesaukas ir Adriančiks, Adris un Ari. Draugi parasti sauc par Adri vai Ari, bet vecāki cilvēki – par Adriančiku.

Amanda Gustovska
 Adriana Raiena Jurševska arhīva foto

Talsu novada pašvaldība
 (reģ. Nr. 9009113532)
izsludina atklātu konkursu uz vakanto
Juridiskās nodaļas jurista amata vietu
 (profesijas kods 2611 01)

Talsu novada pašvaldība aicina darbā juristu, kurš ir gatavs nodrošināt savlaicīgu, precīzu un kvalitatīvu spēkā esošo normatīvo aktu, kā arī Talsu novada pašvaldības nolikuma un Talsu novada domes apstiprināto saistošo noteikumu un lēmumu piemērošanu un ieviešanu Talsu novada domes darbā, kā arī visu pašvaldības iestāžu, ieskaitot pagastu, pilsētu un apvienību pārvalžu, kapitālsabiedrību un Centrālās administrācijas darbā.

Prasības pretendentiem (-ēm):

- jurista vai juriskonsulta kvalifikācija, studijas maģistrantūrā, lai iegūtu jurista kvalifikāciju;
- vismaz 2 gadu pieredze juriskonsulta vai tam pielīdzināmā amatā (personāla speciālists, iepirkumu speciālists u.tml.);
- pieredze ar amata pienākumiem saistītā darbā pašvaldībā vai valsts iestādē pēdējo 5 gadu laikā tiks uzskatīta par priekšrocību;
- zināšanas tiesību teorijā, vispārējo tiesību principu pārziņāšana, zināšanas un praktiskā pieredze publisko un privāto tiesību principu un normu piemērošanā;
- spēja sagatavot pārvaldes lēmumus, spēja izstrādāt normatīvos aktus un citu juridisko dokumentu projektus.

Galvenie pienākumi:

- piedalīties Talsu novada domē izskatāmo lēmumu un saistošo noteikumu tiesiskā pamatojuma pārbaudē, kā arī juridiskā pamatojuma sagatavošanā, domes pastāvīgo komiteju darbības juridiskajā nodrošināšanā;
- sagatavot ar tiesvedības procedūru saistītos dokumentus;
- sniegt juridiskas konsultācijas pašvaldības iestāžu, to struktūrvienību vadītājiem un darbiniekiem;
- izstrādāt un saskaņot līgumu un citu dokumentu projektus;
- sagatavot atbildes uz iesniegtajām sūdzībām, priekšlikumiem un iesniegumiem.

Iesniedzamie dokumenti:

- dzīves apraksts (CV);
- prasībām atbilstošs augstākās izglītības dokumenta atvasinājums;
- ja pretendents studē maģistrantūrā, lai iegūtu jurista kvalifikāciju, – augstākās izglītības iestādes izziņa par to, ka pretendents ir attiecīgās augstākās izglītības iestādes students;
- motivācijas vēstule.

Pieteikumu var iesniegt slēgtā aploksnē, ievietojot to pie Talsu novada pašvaldības ārdurvīm, Kareivju ielā 7, Talsos, LV-3201, novietotajā pastkastē, iesūtīt pa pastu, norādot adresātu – Talsu novada pašvaldība, Kareivju iela 7, Talsi, LV-3201, vai iesūtīt e-pastā personaldala@talsi.lv ar norādi «**Konkursam uz Juridiskās nodaļas jurista amatu**».

Pa pastu iesūtītajiem vai personīgi iesniegtajiem pieteikumiem jābūt parakstītiem, e-pastā iesūtītajiem pieteikumiem jābūt parakstītiem ar drošu elektronisko parakstu.

Pieteikums jāievieto Talsu novada pašvaldības pastkastē vai jānodrošina tā iesūtīšana pa pastu vai e-pastā personaldala@talsi.lv līdz 2023. gada 21. februāra plkst. 17.00, pēc šī termiņa iesniegtie, iesūtītie vai saņemtie pieteikumi netiek izvērtēti.

Konkursa komisija sazināsies tikai ar tiem pretendentiem, kuri tiks uzaicināti konkursa 2. kārtai. Mēnešalga 1399 EUR saskaņā ar Talsu novada pašvaldības institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības nolikumu.

Tiks nodrošināts dienesta dzīvoklis.

Pieteikuma dokumentos norādītie personas dati tiks apstrādāti, lai nodrošinātu šī atlases konkursa norisi atbilstoši normatīvajiem aktiem nodarbinātības jomā. Personas datu apstrādes pārziņis ir Talsu novada pašvaldība, Kareivju iela 7, Talsi, Talsu novads, LV-3201, tālruna numurs 63232110.

LOGI UN DURVIS Ziemas atlaides logiem līdz 25%
 Akcija līdz 28.02.2023.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

LAIKAZIŅAS

Brīvdienas – diezgan vētrainas

Kurzemē, Zemgalē un Rīgas apkaimē iestājies pavasaris, tīkmēr pārējā valstī ziema atkāpjas negribīgi, un austrumos vēl ir gana auksti, dažbrīd uzsnieg. Tā liecina Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra novērojumi. Brīvdienās laiks pasliktināsies visā valstī, būs spēcīgs vējš un nokrišņi.

Šonedēļ vairākās novērojumu stacijās Kurzemē un Zemgalē atkal pārspēti siltuma rekordi, tostarp 14. februārī sasniegts jauns nacionālais. Īpaši silta Valentīndiena bijusi Rucavā – plus 8,3 grādi, līdz ar to pārspēts šī datuma valsts rekords, kas bija 1995. gadā Madonā fiksētie 7,8 grādi. Vietējie siltuma rekordi sasniegti Bauskā, Dobelē, Jelgavas novada Staļģenē, kā arī Kuldīgai tuvākajās novērojumu stacijās: Saldū (+6,9) un Talsu novada Stendē (+7,3).

Vēl Valentīndiena ievērojama ar to, ka tā bija piektā diena pēc kārtas, kad Rīgā vidējā gaisa temperatūra turējusies virs nulles un līdz ar to iestājies meteoroloģiskais pavasaris. Daudzviet Kurzemē tas sākās agrākajā iespējamajā datumā – 7. februārī, bet dažas dienas vēlāk noteikta temperatūra fiksēta arī Ainažos, Dobelē un Limbažu novada

Zvejniekiem. Nedēļas vidū sausā anticiklona ietekme pie mums sāka mazināties, paverot ceļu stipram ciklonam ar zemu atmosfēras spiedienu. Līdz ar to gaidāms spēcīgs vējš.

Šodien daudzviet būs neliels lietus un slapjš sniegs, bet sestdien Latviju sasniegs plaša, ilgstoša nokrišņu zona. Naktī un no rīta lielākoties lietus, austrumos arī slapjš sniegs, dienā tas pāries sniegā – gaidāms putenis, kas turpināsies arī svētdien. Brīvdienās D/DR vēju nomainīs Z/ZR vējš, kas pastiprināsies. Prognozes rāda, ka valsts lielākajā daļā brāzmas būs vismaz 15–20 m/sek., bet Kurzemes un Vidzemes rietumos līdz 22–27 m/sek.

Arī Viduskurzeme nebūs pasargāta ne no stipra vēja, ne lietus vai slapja sniega. Sestdien valdīs būs D vējš, uz vakaru tas iegriezīsies no ZR, brāzmās spēks var sasniegt 18 m/sek. Brīvdienās debesis būs apmākušās, snigs slapjš sniegs, svētdien iespējams putenis. Dienā temperatūra ap +2, naktī ap nulli, bet nākamā nedēļa sāksies ar salu, jo naktī uz pirmdienu var būt līdz –3 grādiem. Arī turpmākās dienas būs mākoņainas, nokrišņiem bagātas un aukstas, vienīgi vējš pierims.

Daina Tafelberga